

Brüsszel, 2020. február 24.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2017/0332(COD)

6060/1/20
REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	5813/20
Biz. dok. sz.:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (átdolgozás) – Politikai megállapodás

1. A Bizottság 2018. február 1-jén benyújtotta az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv (az úgynevezett ivóvíz-irányelv) átdolgozására irányuló javaslatát¹.
2. Az átdolgozott javaslat általános célja az, hogy magas szintű védelmet biztosítva megóvja a környezetet és az emberi egészséget a szennyezett ivóvíz káros hatásaival szemben. A felülvizsgálat a „Right2Water” („Jog a vízhez”) legelső sikeres európai polgári kezdeményezésnek is köszönhető. A javaslat célja a vízre vonatkozó minőségi előírások aktualizálása, a víz ellenőrzésére vonatkozó kockázatalapú megközelítés bevezetése, a fogyasztók tájékoztatásának javítása a vízminőséggel és vízellátással kapcsolatban és a vízhez való hozzáférés javítása. A javaslat ezenkívül az ivóvízzel érintkező anyagok kérdésével is foglalkozik.

¹ 5846/18 + ADD 1 – ADD 5.

3. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. július 11-én fogadta el a javaslatra vonatkozó véleményét². A Régiók Bizottsága 2018. május 16-án fogadta el a javaslatra vonatkozó véleményét³.
4. Az Európai Parlament plenáris ülése 2019. március 28-án fogadta el az első olvasatban kialakított álláspontját⁴. A jelentés 160 módosítást tartalmazott a Bizottság javaslatához képest.
5. A Tanács a 2019. március 5-i ülésén általános megközelítést⁵ fogadott el, amely felhatalmazza az elnökséget az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások folytatására.
6. Öt alkalommal került sor háromoldalú egyeztetésekre (október 7. és 22., november 19, valamint december 3. és 18.) A Coreper 2019. november 15-i és 27-i, valamint december 18-i ülésén az elnökség módosított megbízásokra tett javaslatot. A politikai egyeztető ülések mellett több háromoldalú szakértői egyeztetés is zajlott.
7. Az Állandó Képviselők Bizottsága 2020. február 5-én megállapodás céljából megvizsgálta a szöveget, és jóváhagyta a háromoldalú egyeztetések nyomán kialakult végső kompromisszumot⁶. A jóváhagyott szöveg (átszámozott rendelkezésekkel) e feljegyzés mellékletében található.
8. Az Európai Parlament ENVI Bizottsága 2020. február 18-án jóváhagyta a szöveget. Ezt követően az ENVI Bizottság elnöke ugyanazon a napon levelet küldött az Állandó Képviselők Bizottsága elnökének, amelyben jelezte, hogy – a jogász-nyelvész szakértők általi ellenőrzés függvényében – javasolni fogja az ENVI Bizottságnak és a plenáris ülésnek, hogy módosítások nélkül fogadják el a Tanács álláspontját.

² NAT/733-EESC-2018-01285.

³ CDR 924/2018.

⁴ 7750/19.

⁵ 6876/1/19 REV 1.

⁶ 5813/20.

9. A fentiek alapján felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy javasolja a Tanácsnak, hogy egyik soron következő ülésén „A” napirendi pontként hagyja jóvá az ivóvíz-irányelvnek az e feljegyzés mellékletében foglalt szövegére vonatkozó politikai megállapodást, és rögzítse az e feljegyzés kiegészítésében szereplő nyilatkozatokat az említett ülés jegyzőkönyvében.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁷,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁸,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 98/83/EK tanácsi irányelvet⁹ több alkalommal jelentősen módosították¹⁰. Mivel most további módosításokra kerül sor, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.

⁷ HL C [...], [...], [...]. o.

⁸ HL C [...], [...], [...]. o.

⁹ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

¹⁰ Lásd az V. mellékletet.

- (2) A 98/83/EK irányelv jogi keretet hozott létre annak érdekében, hogy a víz egészségességének és tisztaságának biztosítása által óvja az emberi egészséget az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott káros hatásoktól. Ennek az irányelvnek ugyanezt a célt kell szolgálnia, és mindenki számára javítania kell az ilyen vízhez való hozzáférést az Unióban. E cél érdekében uniós szinten van szükség azoknak a minimumkövetelményeknek a meghatározására, amelyeknek az e célra szánt víznek meg kell felelnie. A tagállamoknak meg kell hozniuk az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt ivóvíz mentes legyen bármiféle mikroorganizmustól és parazitától, valamint olyan anyagoktól, amelyek akár veszélyt is jelenhetnek az emberi egészségre nézve, és biztosítaniuk kell, hogy az ivóvíz megfeleljen az említett minimumkövetelményeknek.

- (3) A természetes ásványvizeket és a gyógyszernek minősülő vizeket ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatálya alól, mivel a 2009/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹, illetve a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² foglalkozik az ilyen vizekkel. Azonban a 2009/54/EK irányelv a természetes ásványvizekre és a forrásvizekre egyaránt vonatkozik, és csak az ásványvizeket kell kizárni ezen irányelv hatálya alól. A 2009/54/EK irányelv 9. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a forrásvizeknek meg kell felelniük ezen irányelv rendelkezéseinek, a mikrobiológiai követelmények tekintetében pedig a forrásvizeknek eleget kell tenniük a 2009/54/EK irányelv 5. cikkében foglalt rendelkezéseknek. Az emberi fogyasztásra szánt, palackozott vagy tartályokba töltött, értékesítésre, illetve valamely élelmiszer gyártásában, készítésében vagy kezelésére való felhasználásra szánt víznek főszabály szerint továbbra is meg kell felelnie ezen irányelv előírásainak a megfelelési ponton (vagyis a csapban), és azt onnantól a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹³ 2. cikke második albekezdésének megfelelően élelmiszernek kell tekinteni, amennyiben emberi fogyasztásra szánták, illetve észszerűen arra lehet számítani, hogy az emberi fogyasztásra kerül. Ezen túlmenően azon élelmiszer-vállalkozók, akik olyan saját vízforrással rendelkeznek, amelyet vállalkozásuk meghatározott céljaira használnak fel, mentességet kaphatnak ezen irányelv rendelkezései alól, feltéve hogy különösen a veszélyelemzés és a kritikus szabályozási pontok elvének szempontjából teljesítik a vonatkozó kötelezettségeket, és meghozzák az élelmiszerről szóló vonatkozó uniós jogszabályok szerinti korrekciós intézkedéseket. Azon élelmiszer-vállalkozóknak, akik saját vízforrással rendelkeznek, és vízszolgáltatóként járnak el, a többi vízszolgáltatóval azonos módon be kell tartaniuk ezen irányelv rendelkezéseit.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/54/EK irányelve (2009. június 18.) a természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról (átdolgozás) (HL L 164., 2009.6.26., 45. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

- (4) A vízhez való jogról szóló európai polgári kezdeményezés („Right2Water”)¹⁴ lezárását követően uniós szintű nyilvános konzultáció indult, és a célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) keretében sor került a 98/83/EK irányelv értékelésére¹⁵. Ennek alapján nyilvánvalóvá vált, hogy a 98/83/EK irányelv bizonyos rendelkezéseit naprakésszé kell tenni. Négy fejlesztendő területet azonosítottak, nevezetesen a minőséget meghatározó parametrikus értékek jegyzékét, a kockázatalapú megközelítésre való korlátozott hagyatkozást, a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezések pontatlanságát, valamint az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok jóváhagyási rendszerei közötti egyenlőtlenségeket és ennek emberi egészséget érintő következményeit. Ezen túlmenően a vízhez való joggal kapcsolatos európai polgári kezdeményezés külön problémaként azonosította azt a tényt, hogy a lakosság egy része (a marginalizált csoportok) nem fér hozzá emberi fogyasztásra szánt vízhez, pedig ez szerepel az ENSZ 2030-as fenntartható fejlődési céljai között (6. célkitűzés). Az utolsó megoldandó kérdés pedig a vízügyi infrastruktúra karbantartására és felújítására irányuló beruházások alacsony szintjére visszavezethető vízszivárgással kapcsolatos tudatosság hiánya; amire az Európai Számvevőszék vízügyi infrastruktúráról szóló különjelentése is rámutatott¹⁶.

¹⁴ COM(2014) 177 final.

¹⁵ SWD(2016) 428 final.

¹⁶ Az Európai Számvevőszék 12/2017. sz. különjelentése: *„Az ivóvíz-irányelv végrehajtása: Bulgáriában, Magyarországon és Romániában javult a víz minősége és az ivóvízhez való hozzáférés, de továbbra is jelentősek a beruházási igények”*.

- (5) Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Európai Regionális Irodája részletesen áttekintette a 98/83/EK irányelvben meghatározott paraméterek és parametrikus értékek jegyzékét annak megállapítása érdekében, hogy a műszaki és tudományos fejlődés fényében szükség van-e a jegyzék kiigazítására. E vizsgálat eredményei alapján¹⁷ az enterális kórokozókat és a *Legionella*-t ellenőrizni kell, hat kémiai paramétert vagy paramétercsoportot pedig fel kell venni e jegyzékbe. A hat új paraméter közül négy esetében a közelmúlt egyéb tudományos szakvéleményei alapján és az elővigyázatosság jegyében a WHO által javasoltnál szigorúbb, de elérhető parametrikus értékeket kell megállapítani. Az új paraméterek egyike vonatkozásában csökkentették a reprezentatív anyagok számát és kiigazították az értéket. A krómra vonatkozó érték továbbra is WHO-felülvizsgálat alatt marad, ezért tizenöt éves átmeneti időszakot kell engedélyezni a szigorúbb értékek alkalmazása előtt. A WHO ajánlásában az is szerepel, hogy három reprezentatív endokrinkárosító vegyület tekintetében is meg lehetne fontolni referenciaérték megállapítását adott esetben a fellelhetőségük és kezelésük hatékonyságának értékelése érdekében, melyek a következők: biszfenol-A: 0,1 µg/l, nonil-fenol: 0,3 µg/l és béta-ösztadiol: 1 ng/l. Az EFSA 2015. évi véleménye alapján azonban úgy határoztak, hogy e három vegyület közül csak az egyiket – a biszfenol-A-t – kell beilleszteni 2,5 µg/l egészségügyi parametrikus értékkel ebbe az irányelvbe. A nonil-fenolt és a béta-ösztadiolt pedig hozzá kell adni a Bizottság által összeállítandó megfigyelési listához.

¹⁷ Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Európai Regionális Irodája keretében végrehajtott, az ivóvízre vonatkozó paraméterekkel kapcsolatos együttműködési projekt: „Support to the revision of Annex I Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation” (Segítség az emberi fogyasztásra szánt vízről szóló 1998/83/EK tanácsi irányelv I. mellékletének felülvizsgálatához – ajánlás), 2017. szeptember 11.

- (6) Az ólom tekintetében a WHO a jelenlegi parametrikus érték megtartását ajánlotta, de megállapította, hogy a koncentrációt az észszerűen megvalósítható legalacsonyabb szinten kell tartani. Ezért a jelenlegi 10 µg/l értéket ezen irányelv hatálybalépésétől számított 15 évig fenn lehet tartani. E parametrikus értéket legkésőbb ezen átmeneti időszakot követően 5 µg/l-re kell csökkenteni. Ezenkívül, mivel a házakban és épületekben meglévő ólomcsövek továbbra is problémát jelentenek, és mivel a tagállamok nem mindig rendelkeznek az e csövek cseréjének elrendeléséhez szükséges hatáskörrel, a házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségek tekintetében az 5 µg/l továbbra is csak törekvésként megfogalmazott cél marad. Az ezen irányelvvel összhangban engedélyezendő, ivóvízzel érintkezésbe kerülő valamennyi új anyag esetében azonban a csapra az 5 µg/l értéket kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy ezen anyagokat az ellátó- vagy a házi vízelosztó rendszerekben használják-e fel.
- (7) Az emberi fogyasztásra szánt vízben újonnan megjelenő vegyületeknek (például endokrinkárosító anyagoknak, gyógyszereknek és mikroműanyagoknak) az emberi egészségre gyakorolt hatásával kapcsolatban a lakosságban felmerülő növekvő aggodalom, valamint az ellátási láncban újonnan megjelenő vegyületek kezelése érdekében megfigyelési listán alapuló mechanizmust kell bevezetni ezzel az irányelvvel. E mechanizmus segítségével dinamikusan és rugalmasan reagálhatunk a növekvő aggályokra. Ezenkívül képesek leszünk nyomon követni az említett vegyületeknek az emberi egészség szempontjából való relevanciájára, valamint a legmegfelelőbb ellenőrzési megközelítésekre és módszertanokra vonatkozó új ismereteket is. Ez az emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozó megfigyelésilista-mechanizmus a különféle vonatkozó uniós szakpolitikákra – így például „Az Európai Unió környezetbe kerülő gyógyszerekkel kapcsolatos stratégiai megközelítése” című bizottsági közleményre¹⁸, „Az endokrin károsító anyagokra vonatkozó átfogó uniós keret felé” című bizottsági közleményre¹⁹ és „Az Unió fenntartható vegyianyag-politikára vonatkozó stratégiája felé” című, 2019. június 26-i tanácsi következtetésekre²⁰ – adott válasz részét képezi.

¹⁸ COM(2019) 128 final.

¹⁹ COM(2018) 734 final.

²⁰ 10713/19.

- (8) A WHO ajánlásában az is szerepel, hogy három parametrikus érték esetében lazítani lehet az előírásokon, öt paramétert pedig törölni kell a jegyzékből. E változtatások közül azonban nem feltétlenül mind szükséges, mivel az (EU) 2015/1787 bizottsági irányelv²¹ által bevezetett kockázatalapú megközelítés bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi a vízszolgáltatók számára, hogy egyes paramétereket töröljenek az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből. A parametrikus értékeknek való megfelelést lehetővé tévő kezelési módszerek pedig már használatban vannak.
- (9) A parametrikus értékek a rendelkezésre álló tudományos ismeretekre és az elővigyázatosság elvére épülnek, és kiválasztásuk annak érdekében történt, hogy biztosítsák az emberi fogyasztásra szánt víz egész életen át történő biztonságos fogyasztását, így biztosítva az egészség magas szintű védelmét.
- (10) Mind a mikrobiológiai, mind a kémiai kockázatok megelőzése érdekében egyensúlyt kell teremteni ezek között, továbbá ebből a célból – a parametrikus értékek jövőbeli felülvizsgálatának fényében – az emberi fogyasztásra szánt vízre alkalmazandó parametrikus értékek meghatározását közegészségügyi megfontolásokra és kockázatértékelési módszerekre kell építeni.
- (11) Az indikátorparamétereknek nincs közvetlen közegészségügyi hatásuk. Ugyanakkor fontos eszközök, amelyek lehetővé teszik a vízelőállítási és -elosztási rendszerek működésének megállapítását és a víz minőségének értékelését. Ezenkívül elősegítik a vízkezelési zavarok azonosítását, és fontos szerepet játszanak a vízminőségbe vetett fogyasztói bizalom növelésében és fenntartásában. Ezért a tagállamoknak nyomon kell követniük ezeket a mutatókat.
- (12) Amennyiben a területükön az emberi egészség védelme érdekében szükséges, a tagállamoknak az elővigyázatosság elve alapján kötelezően meg kell határozniuk az I. mellékletben nem szereplő további paraméterekre vonatkozó értékeket.

²¹ A Bizottság (EU) 2015/1787 irányelve (2015. október 6.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló 98/83/EK tanácsi irányelv II. és III. mellékletének módosításáról (HL L 260., 2015.10.7., 6. o.).

- (13) Az emberi fogyasztásra szánt biztonságos ivóvíz fogalma nemcsak azt jelenti, hogy hiányoznak a vízből a káros mikroorganizmusok és anyagok, hanem azt is, hogy jelen vannak benne bizonyos természetes ásványok és alapelemek, figyelembe véve, hogy az ásványmentesített víz, illetve a kalciumhoz és a magnéziumhoz hasonló alapvető elemekben túlzottan szegény ivóvíz hosszú távú fogyasztása veszélyes lehet az emberi egészségre nézve. Ezen ásványok bizonyos mennyiségének megléte szintén létfontosságú annak biztosításához, hogy az ivóvíz ne váljon sem agresszívvá, sem korrozívvá, továbbá, hogy az íze javuljon. Ezen ásványok lágyított vagy ásványmentesített vízben való minimális koncentrációját a helyi körülményekkel összhangban lehetne mérlegelni.

- (14) A 98/83/EK irányelv csak korlátozott mértékben foglalkozott a megelőző biztonsági tervezéssel és a kockázatalapú elemekkel. A kockázatalapú megközelítés első elemeit már 2015-ben bevezették az (EU) 2015/1787 irányelvvel, amely módosította a 98/83/EK irányelvet annak érdekében, hogy a tagállamok számára lehetővé tegye az általuk létrehozott ellenőrzési programoktól való eltérést, amennyiben hiteles kockázatértékeléseket végeznek, például a WHO ivóvíz-minőségre vonatkozó iránymutatásai²² alapján. Az ivóvízbiztonsági tervvel kapcsolatos megközelítést – többek között a kistelepülések számára²³ – meghatározó iránymutatások és az ivóvízellátás biztonságára vonatkozó EN 15975-2 szabvány együtt alkotják azokat a nemzetközileg elismert elveket, amelyeken az emberi fogyasztásra szánt víz előállítása, elosztása, paramétereinek ellenőrzése és elemzése alapul. Ezeket az irányelvben meg kell tartani. Annak érdekében, hogy ezek az elvek ne csupán az ellenőrzési szempontok esetében érvényesüljenek, valamint hogy az időt és az erőforrásokat a valódi kockázatokra és a hibaforrásoknál végrehajtott költséghatékony intézkedésekre lehessen összpontosítani, elkerülve a nem releváns kérdésekre irányuló elemzéseket és erőfeszítéseket, helyénvaló bevezetni egy, az ivóvízbiztonságra vonatkozó átfogó kockázatalapú megközelítést, amely kiterjed az ellátási lánc egészére a vízgyűjtő területtől a vízkivételi területen, a vízkezelésen, a víztároláson és -elosztáson át egészen a megfelelési pontig. E megközelítésnek a 2000/60/EK irányelv keretében felhalmozott ismereteken és végrehajtott intézkedéseken kell alapulnia, és hatékonyabban figyelembe kell vennie az éghajlatváltozás vízkészletre gyakorolt hatását. A kockázatalapú megközelítésnek három elemet kell magában foglalnia: az első a vízkivételi pontok vízgyűjtő területével (területeivel) kapcsolatos veszélyek értékelése („a vízkivételi pontok vízgyűjtő területének (területeinek) kockázatértékelése és kockázatkezelése”), összhangban a WHO ivóvízbiztonságterv-készítési útmutatójával és iránymutatásával²⁴; a második a vízszolgáltató lehetősége arra, hogy az ellenőrzést a fő kockázatokhoz igazítsa és meg hozza az ellátási lánc tekintetében – a vízkivételtől, a vízkezelésen, a víztároláson át a vízelosztásig terjedően – azonosított kockázatok kezeléséhez szükséges intézkedéseket („az ellátórendszerrel kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés”); a harmadik pedig a házi vízelosztó rendszerből eredő lehetséges kockázatok (pl. *Legionella* vagy ólomszennyezés)

²² Guidelines for drinking water quality, Fourth Edition, World Health Organisation, 2011 (Iránymutatások az ivóvíz minőségéről, negyedik kiadás, Egészségügyi Világszervezet, 2011). https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/drinking-water-quality-guidelines-4-including-1st-addendum/en/

²³ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/243787/Water-safety-plan-Eng.pdf, https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf;jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1

²⁴ *Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers*, World Health Organisation, 2009 (Ivóvízbiztonságterv-készítési útmutató – Kockázatértékelés lépésről lépésre az ivóvízszolgáltatók számára, Egészségügyi Világszervezet, 2009). https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75141/9789241562638_%20eng.pdf?sequence=1

értékelése („a házi vízelosztással kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés”), különös figyelmet fordítva az elsőbbségi helyszínekre. Ezeket az értékeléseket rendszeresen felül kell vizsgálni, többek között az éghajlattal kapcsolatos szélsőséges időjárási események, a vízkivételi területen az emberi tevékenységben bekövetkező változások, vagy a forrásokat érintő események nyomán. A kockázatalapú megközelítés biztosítja az illetékes hatóságok és a vízszolgáltatók közötti folyamatos információcserét.

A naponta átlagosan 10 m³ és 100 m³ közötti mennyiséget szolgáltató, illetve 50–500 főt ellátó vízszolgáltatókra háruló esetleges adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az említett szolgáltatókat mentesítsék az ellátási kockázatértékelés elvégzése alól, feltéve hogy sor kerül a 13. cikk szerinti rendszeres ellenőrzésre. Ez alóli kivételként a kockázatalapú megközelítés végrehajtását hozzá kell igazítani a vizet sótelenítő és az utasokat szállító tengeri hajók sajátos korlátaikhoz. Az európai lobogó alatt közlekedő hajók a nemzetközi vizeken történő hajózás során megfelelnek a nemzetközi szabályozási keretnek. Biztosítani kell, hogy elsőbbséget élvezzenek azok a hatályos nemzetközi szabályozások vagy nemzetközileg elismert szabványok (pl. az Egyesült Államok közegészségügyi szolgálata által kidolgozott hajóhigiéniai program), amelyek részletesebbek és szigorúbbak, és amelyek a nemzetközi vizeken tartózkodó hajókra vonatkoznak.

- (15) A vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) kockázatértékelése és kockázatkezelése során a kockázatértékelés vonatkozásában átfogó megközelítést kell alkalmazni, illetve az emberi fogyasztásra szánt víz előállításához szükséges kezelés mértékének csökkentését kell szem előtt tartani, például törekedni kell az emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek szennyezését vagy a szennyezés kockázatát okozó tényezők mérséklésére. Ennek érdekében a tagállamoknak jellemezniük kell a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területét (területeit), azonosítaniuk kell az esetleg a vízminőség romlásával járó veszélyeket és veszélyes eseményeket, például a vízgyűjtő területekkel kapcsolatos lehetséges szennyezőforrásokat, továbbá amennyiben az a veszélyek azonosításához szükséges, ellenőrizniük kell a területen természetesen előforduló szennyező anyagok (pl. arzén), vagy a vízszolgáltatók bejelentéseiben szereplő anyagok (pl. egy adott paraméter értékeinek hirtelen növekedése a kezeletlen vízben) miatt általuk relevánsnak ítélt szennyező anyagokat (például a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ alapján meghatározott gyógyszerek, nitrátok és növényvédő szerek). Amennyiben a felszíni vizeket emberi fogyasztásra szánt vízként használják fel, a tagállamoknak a kockázatértékelés során különös figyelmet kell fordítaniuk a mikroműanyagokra és az endokrinkárosító anyagokra, például a nonil-fenolra és a béta-ösztadiolra, és szükség esetén elő kell írniuk a vízszolgáltatók számára, hogy ellenőrizzék és/vagy kezeljék a megfigyelési listán szereplő paramétereket, illetve egyéb paramétereket is, amennyiben azok potenciális veszélyt jelentenek az emberi egészségre. Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének biztosítása érdekében az azonosított kockázatok megelőzésére vagy ellenőrzés alatt tartására irányuló kezelési intézkedéseket kell hozni a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) kockázatértékelése alapján. Amennyiben valamely tagállam a veszélyek és veszélyes események azonosítása keretében megállapítja, hogy egy paraméter nincs jelen egy adott vízkivételi pont vízgyűjtő területén (például mert az anyag sohasem fordul elő a felszín alatti vizekben vagy a felszíni vizekben), az adott tagállamnak tájékoztatnia kell az érintett vízszolgáltatókat, továbbá lehetővé teheti számukra, hogy az ellátási kockázatértékelés elvégzése nélkül csökkentsék e paraméter ellenőrzési gyakoriságát, vagy töröljék a paramétert az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

- (16) A 2000/60/EK irányelv előírja a tagállamok számára, hogy határozzák meg és tartsák ellenőrzés alatt az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére használt víztesteket, és tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerüljék ezek minőségének romlását, és ezzel csökkentsék az emberi fogyasztásra alkalmas víz előállítása során szükséges vízkezelés mértékét. A párhuzamos kötelezettségek elkerülése érdekében a tagállamoknak a veszélyek és a veszélyes események azonosítása során alkalmazniuk kell a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikke, illetve más uniós jogszabályok alapján rendelkezésre álló, a vízgyűjtő terület(ek) szempontjából releváns megfigyelési adatokat. Mindazonáltal azokban az esetekben, amikor az említett megfigyelési adatok nem állnak rendelkezésre, a vonatkozó paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok ellenőrizhetők a vízgyűjtő terület(ek) jellemzésének támogatása és a lehetséges kockázatok értékelése érdekében. Ezt az ellenőrzést a helyi adottságok és szennyezőforrások figyelembevételével kell elvégezni.

- (17) Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének értékelésére használt parametrikus értékeket azon a ponton kell betartani, ahol az emberi fogyasztásra szánt vizet a megfelelő felhasználó rendelkezésére bocsátják. Az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét azonban befolyásolhatják a házi vízelosztó rendszerek. A WHO szerint az Unióban a *Legionella* a legveszélyesebb vízi kórokozó. A meleg vizes rendszerekben terjed, és belégzéssel fertőz, például zuhanyozás közben. Ezért egyértelműen a házi vízelosztó rendszerekhez kapcsolódik. Mivel észszerűtlenül magas költségekkel járna egy egyoldalú kötelezettség előírása minden magán- és nyilvános létesítmény ellenőrzésére e kórokozó tekintetében, a házi vízelosztási kockázatértékelés alkalmasabb e kihívás kezelésére. A házi vízelosztási kockázatértékelés során figyelembe kell venni az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékekből és anyagokból eredő lehetséges kockázatokat is. A házi vízelosztási kockázatértékelés során ezért többek között a tagállamok által azonosított elsőbbségi létesítményekre – így pl. kórházakra, egészségügyi intézményekre, idősothonokra, gyermekgondozási létesítményekre, iskolákra, oktatási intézményekre, szálláshelyekre, éttermekre, bárokra, sport- és bevásárlóközpontokra, szabadidős, rekreációs és kiállítási létesítményekre, büntetés-végrehajtási intézményekre és kempingekre – kell összpontosítani, értékelve a házi vízelosztó rendszerből és a kapcsolódó termékekből és anyagokból eredő kockázatokat. Az értékelés alapján a tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük többek között annak biztosítása érdekében, hogy a WHO erre vonatkozó iránymutatásaival²⁶ összhangban megfelelő ellenőrzési és kezelési intézkedések álljanak rendelkezésre (például betegségek kitörése esetén), valamint hogy az építési termékekből kioldódó szennyeződés ne veszélyeztesse az emberi egészséget.

²⁶ *Legionella and the prevention of Legionellosis*, World Health Organisation, 2007 (A *Legionella* és a legionellosis megelőzése, Egészségügyi Világszervezet, 2007.), http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

(18) A 98/83/EK irányelvnek a kezelés, a berendezések és az anyagok minőségbiztosításával kapcsolatos rendelkezései nem jártak sikerrel az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékekre vonatkozó higiéniai követelmények egységes biztosításában. Ennek következtében a termékek jóváhagyása nemzeti szinten, tagállamonként eltérő követelmények alapján zajlik. Ez megnehezíti és költségessé teszi a gyártók számára termékeik Unió-szerte történő forgalmazását, és magas költségekkel jár a tagállamok számára is. A fogyasztók és az ivóvíz-szolgáltató vállalatok továbbá emiatt nehezen tudnak megbizonyosodni arról, hogy a termékek megfelelnek-e az egészségügyi követelményeknek. Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező anyagokra vonatkozó harmonizált minimumkövetelmények ezen irányelvben történő meghatározása hozzájárul az egészségvédelem egységes szintjének eléréséhez az egész EU-ban, valamint a belső piac jobb működéséhez. Ezen túlmenően, az (EU) 2019/1020 rendelet általános uniós szintű piacfelügyeleti mechanizmust határoz meg a termékekre vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy az uniós piacon csak olyan megfelelő termékek kerüljenek forgalomba, amelyek megfelelnek a közérdek – úgymint általában az egészség és a biztonság, a munkahelyi egészség és biztonság, a fogyasztók védelme, a környezetvédelem és a közbiztonság – magas szintű védelmét biztosító követelményeknek. A rendelet kimondja, hogy ha a jövőben új uniós harmonizációs jogszabály kerül elfogadásra, az elfogadott jogszabály határozza majd meg, hogy az (EU) 2019/1020 rendelet vonatkozik-e rá. Annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő piacfelügyeleti intézkedéseket lehessen hozni az (EU) 2019/1020 rendelet hatálya alá még nem tartozó, de ezen irányelv által érintett termékek tekintetében, helyénvaló rendelkezni az említett rendelet e termékekre történő alkalmazásáról.

(19) Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok jellege befolyásolhatja az ilyen víz minőségét a potenciálisan káros anyagok kioldódása, a mikroorganizmusok elszaporodása, illetve a víz szagának, színének vagy ízének befolyásolása révén. A 98/83/EK irányelv értékelése során megállapításra került az, hogy a kezelésről, a berendezésekről és az anyagok minőségbiztosításáról szóló cikk túlságosan nagy jogi rugalmasságot biztosított, és emiatt eltérő tagállami jóváhagyási rendszerek alakultak ki Unió-szerte az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok vonatkozásában. Emiatt konkrétabb higiéniai minimumkövetelményeket kell megállapítani az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére, kezelésére vagy elosztására szolgáló azon anyagok tekintetében, amelyeket az új létesítményekben, illetve javítási munkák vagy felújítás esetén a meglévő létesítményekben való felhasználásra szántak, illetve annak biztosítására, hogy ezek az anyagok ne veszélyeztessék sem közvetve, sem közvetlenül az emberi egészséget, ne befolyásolják kedvezőtlenül a víz színét, szagát, illetve ízét, ne kedvezzenek a mikroorganizmusok vízben való elszaporodásának és ne szivárogtassanak a vízbe szennyező anyagokat a rendeltetési céljuk alapján szükségesnél nagyobb mértékben. E célból ebben az irányelvben meg kell határozni az anyagokra vonatkozó higiéniai minimumkövetelményeket a következők meghatározásával: értékelési módszerek, a kiindulási anyagok, összetételek vagy összetevők uniós pozitív listája, a kiindulási anyagok vagy összetételek uniós pozitív listára való felvételének vagy felvétele felülvizsgálatának módszerei és (adminisztratív) eljárásai, valamint az uniós pozitív listán szereplő kiindulási anyagok, összetételek vagy összetevők kombinációjából készült termékekben használt végleges anyagok vizsgálati eljárásai és módszerei. Az innováció akadályozásának elkerülése érdekében a Bizottságnak biztosítania kell, hogy ezek az eljárások arányosak legyenek, és ne rójanak indokolatlan terhet a gazdasági szereplőkre, így különösen a kkv-kra. Ezeket az eljárásokat a lehetőségekhez mérten össze kell hangolni a termékekre vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a gazdasági szereplőkre nehezedő kettős teher, amely arra kötelezi e szereplőket, hogy ugyanazon termék tekintetében eltérő megfelelésértékeléseket végezzenek.

(20) Az uniós pozitív lista az anyaggyártás során felhasználható anyagok típusának – szerves, cementáló, fémes, zománc és kerámia vagy más szervesetlen anyag – függvényében a kiindulási anyagokról, összetételekről vagy összetevőkről összeállított lista, adott esetben beleértve a rájuk vonatkozó felhasználási feltételeket és kioldódási határértékeket is. Ahhoz, hogy valamely kiindulási anyag vagy összetétel felkerüljön az uniós pozitív listára, kockázatértékelést kell végezni magáról a kiindulási anyagról, a releváns szennyeződésekről, valamint a rendeltetésszerű felhasználás során előreláthatóan bekövetkező reakciókról és a keletkező bomlástermékekről. A kérelmező vagy nemzeti hatóság által végzett kockázatértékelésnek ki kell terjednie az előrelátható legkedvezőtlenebb felhasználási körülmények között bekövetkező esetleges kioldódás által okozott egészségügyi kockázatokra, valamint a toxicitásra. A kockázatértékelés alapján az uniós pozitív listában – amennyiben az szükséges – meg kell állapítani a kiindulási anyagra, összetételre vagy összetevőre vonatkozó előírásokat, valamint az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékhez felhasználandó végleges anyag biztonságosságának biztosításához szükséges felhasználási, illetve mennyiségi korlátozásokat vagy kioldódási határértékeket, a lehetséges szennyeződések és a reakciótermékek vagy összetevők. Az első uniós pozitív lista, továbbá a kiindulási anyagok és összetételek nemzeti pozitív listáinak vagy más nemzeti rendelkezéseknek a létrehozása céljából az ilyen nemzeti listák és rendelkezések létrehozásához vezető módszereket, valamint az egyes kiindulási anyagokhoz és összetételekhez kapcsolódó kockázatértékeléseket az 1907/2006/EK rendelet alapján létrehozott Európai Vegyianyag-ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) rendelkezésére kell bocsátani. Az Ügynökségnek – ezeket alapul véve – összeállított jegyzékre kell javaslatot tennie a Bizottság felé. Az Ügynökségnek kellő időben felül kell vizsgálnia az első uniós pozitív listán szereplő anyagokat, összetételeket és összetevőket, és azokról véleményt kell nyilvánítani ahhoz, hogy a Bizottság az elfogadást követő 15 éven belül felülvizsgálhassa a jegyzéket. Az uniós pozitív lista naprakésszé tétele céljából az Ügynökségnek véleményt kell nyilvánítani az egyes anyagok és összetételek jegyzékbe vételéről, illetve onnan való törléséről.

A termékek ezen irányelv követelményeinek való megfelelése egységes vizsgálatának megkönnyítése érdekében a Bizottságnak fel kell kérnie az Európai Szabványügyi Bizottságot, hogy dolgozzon ki szabványokat az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek egységes vizsgálatára és értékelésére vonatkozóan. Az uniós pozitív lista kidolgozása és naprakésszé tétele során a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy az általa más uniós jogszabály alapján elfogadott vonatkozó jogi aktusok vagy szabványosítási megbízások összhangban legyenek ezen irányelv követelményeivel.

Ezen túlmenően legkésőbb 9 évvel az ezen irányelv átültetésének napját követően felül kell vizsgálni a rendszer működését annak értékeléséhez, hogy Uniós-szerte megfelelően biztosított-e az emberi egészség védelme és az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő, jóváhagyott anyagokból előállított termékek belső piacának működése. Emellett fel kell mérni azt is, hogy szükség van-e további jogalkotási javaslatokra a kérdés tekintetében, figyelembe véve különösen az 1935/04/EK²⁷ és a 305/2011/EU rendelet értékelésének eredményét.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1935/04/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

- (21) Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékeknek az ezen irányelvvel összhangban jóváhagyott anyagból vagy anyagok kombinációjából kell állniuk. Ez az irányelv ugyanakkor kizárólag a termékekhez felhasznált anyagoknak az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére gyakorolt hatásához kapcsolódó egészségügyi és higiéniai szempontjaival, valamint a végtermékek megfelelőségének vizsgálatára és minőség-ellenőrzésére vonatkozó szabályokkal foglalkozik. Az irányelv nem foglalkozik olyan más követelményekkel, például a teljesítmény kifejezésére vonatkozó szabályokkal vagy szerkezeti biztonságra vonatkozó szabályokkal, amelyek uniós harmonizációs jogszabályok – például a 305/2011/EU rendelet vagy az (EU) 2016/426 rendelet – alapján elfogadott rendelkezésekben szabályozhatók vagy azokból erednek. Az ezen irányelv alapján harmonizált egészségügyi és higiéniai kockázati szempontok, valamint az uniós harmonizációs jogszabályokban kezelt biztonsági vagy egyéb kockázati szempontok együttes fennállása nem teremtené ellentmondást, amennyiben a lefedett kockázatok között nincs átfedés. A 305/2011/EU rendelet és ezen irányelv között lehetséges ellentmondás áll fenn, mivel a 305/2011/EU rendelet I. melléklete 3. pontjának e) alpontja az építményekre vonatkozó egyik alapvető követelményként sorolja fel „az ivóvízre más módon káros hatású veszélyes anyag vagy anyagok ivóvízbe történő kibocsátás[ának]” elkerülését. Ez az átfedés azonban nem realizálódik, ha a 305/2011/EU rendelet értelmében nem adnak ki szabványosítási megbízást az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek egészségügyi és higiéniai szempontjaira vonatkozóan.
- (22) Uniós szinten biztosítani kell az ezen irányelv vízzel érintkező anyagokkal kapcsolatos műszaki, tudományos és adminisztratív vonatkozásaira irányuló hatékony döntéshozatalt, valamint azok összehangolását és kezelését. Az Ügynökségnek meghatározott feladatokat kell ellátnia a vízzel érintkező anyagok és összetételek értékelése tekintetében. Következésképpen az Ügynökség 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottságának vélemények kibocsátásával segítenie kell az ezen irányelv által az Ügynökségre ruházott egyes feladatok ellátását.

- (23) A kezeléshez használt vegyi anyagokat és a szűrőközegeket fel lehetne használni a kezeletlen víz kezelésére annak érdekében, hogy emberi fogyasztásra alkalmas vizet lehessen előállítani. A kezeléshez használt vegyi anyagok és a szűrőközegek azonban kockázatot is jelenthetnek az ivóvíz biztonságossága szempontjából. Ennélfogva a fogyasztók egészségére gyakorolt káros hatások elkerülése érdekében az emberi fogyasztásra szánt víz kezelésére és fertőtlenítésére szolgáló eljárásokkal biztosítani kell a kezeléshez használt vegyi anyagok és a szűrőközegek hatékony, biztonságos és megfelelően irányított használatát. Erre figyelemmel a kezeléshez használt vegyi anyagokat és a szűrőközegeket a jellemzőik, a higiéniai követelmények és a tisztaság szempontjából értékelni kell, és nem szabad a szükségesnél nagyobb mértékben használni, hogy elkerülhetők legyenek az emberi egészséggel kapcsolatos kockázatok. A kezeléshez használt vegyi anyagok és a szűrőközegek nem kedvezhetnek a mikroorganizmusok elszaporodásának, kivéve ha éppen ez a cél (pl. a mikroorganizmusok denitrifikációjának céljára). A tagállamoknak az 528/2012/EU rendelet sérelme nélkül és a meglévő EN szabványok használatával (amennyiben rendelkezésre állnak) garantálniuk kell a kezeléshez használt vegyi anyagok és a szűrőközegek minőségbiztosítását.

Alapvetően fontos annak biztosítása, hogy minden, az ivóvízzel érintkezésbe kerülő, forgalomba hozott terméken – csakúgy mint a kémiai reagensek és a szűrőközegek tárolóedényein – tisztán olvasható és eltávolíthatatlan jelölés tájékoztassa a fogyasztókat, a vízszolgáltatókat, a beszerelőket, a hatóságokat és a szabályozó szerveket arról, hogy az árucikk ivóvízzel érintkezve felhasználásra alkalmas (az előírt feltételeknek megfelelően).

Ezen túlmenően, az 528/2012/EU rendelet 2. cikkének (7) bekezdésével összhangban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozzák vagy megtiltsák a biocid termékek lakossági ivóvízellátásban való felhasználását, beleértve az egyedi ellátásokat is.

- (24) Az emberi fogyasztásra szánt víz potenciális ólomtartalmának minimalizálása céljából a házi vízelosztó rendszerek ólomból készült alkotóelemeit helyettesíteni lehet, különösen a meglévő létesítmények javítási és felújítási munkáinak esetében. Ezen alkotóelemeket olyan anyagokkal kell helyettesíteni, amelyek megfelelnek az ivóvízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozóan ezen irányelvben megállapított minimumkövetelményeknek. A folyamat felgyorsítása érdekében a tagállamoknak intézkedéseket kell fontolóra venniük és adott esetben meghozniuk a meglévő házi vízelosztó rendszerekben lévő ólomból készült alkatrészek helyettesítésére, amennyiben az gazdaságilag és műszakilag megvalósítható.
- (25) Minden egyes tagállam köteles gondoskodni ellenőrzési programok létrehozásáról annak ellenőrzésére, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfelel-e ezen irányelv előírásainak. Az ezen irányelv alapján végzett ellenőrzések legnagyobb része a vízszolgáltatókra hárul. E vízszolgáltatók számára bizonyos fokú rugalmasságot kell biztosítani azon paraméterek tekintetében, amelyeket az ellátórendszerrel kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés keretében ellenőriznek. Ha egy paramétert nem észlelnek, akkor a vízszolgáltatók számára lehetővé kell tenni az ellenőrzési gyakoriság csökkentését vagy az adott paraméter ellenőrzésének leállítását. Az ellátórendszer kockázatértékelésének a legtöbb paraméterre ki kell terjednie. A kulcsparamétereket azonban egy bizonyos minimális gyakorisággal mindenkor ellenőrizni kell. Ez az irányelv elsősorban a megfelelőségi ellenőrzések céljára állapítja meg az ellenőrzési gyakoriságot, és csak korlátozott rendelkezéseket tartalmaz az operatív ellenőrzésre vonatkozóan. A vízkezelés megfelelősége érdekében azonban további operatív ellenőrzésekre lehet szükség, aminek megítélése a vízszolgáltató felelőssége. E tekintetben a vízszolgáltatók hagyatkozhatnak a WHO iránymutatásaira és ivóvízbiztonságterv-készítési útmutatójára.
- (26) A vízszolgáltatóknak be kell vezetniük a kockázatalapú megközelítést, így a kis méretű szolgáltatóknak is, mivel a 98/83/EK irányelv értékelése hiányosságokat tárt fel az ilyen szolgáltatók általi végrehajtás terén, olykor a szükségtelen ellenőrzési műveletek költségei miatt. A kockázatalapú megközelítés alkalmazása során figyelembe kell venni a biztonsági megfontolásokat.

- (27) Abban az esetben, ha az irányelv által meghatározott követelmények nem teljesülnek, az érintett tagállamnak haladéktalanul meg kell vizsgálnia az okokat, és minél előbb meg kell tennie a szükséges korrekciós intézkedéseket a víz minőségének helyreállítása érdekében. Amennyiben a rendelkezésre álló víz potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre, a vízellátást meg kell tiltani vagy a víz használatát korlátozni kell. Ezenkívül abban az esetben, ha a mikrobiológiai és kémiai paraméterekhez kapcsolódó értékekre vonatkozó minimumkövetelmények nem teljesülnek, a tagállamoknak a meg nem felelést az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek kell tekinteniük, kivéve ha a meg nem felelés jelentéktelennek minősül. Abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállításához korrekciós intézkedésre van szükség, a Szerződés 191. cikkének (2) bekezdésével összhangban előnyben kell részesíteni azokat az intézkedéseket, amelyek a problémát annak forrásánál orvosolják.
- (28) A tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos feltételek mellett és kellően indokolt esetben továbbra is eltérést engedélyezhessenek ezen irányelv alól, és erre tekintettel szükség van az ilyen eltérések megfelelő kereteinek kialakítására azzal a feltétellel, hogy azok nem képezhetnek potenciális veszélyt az emberi egészségre nézve, továbbá azzal a feltétellel, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel történő ellátást az érintett területen nem lehet más észszerű eszközökkel biztosítani. Az eltéréseket konkrét esetekre kell korlátozni. Azonban a tagállamok által a 98/83/EK irányelv 9. cikke alapján engedélyezett és ezen irányelv átültetésének határidejéig még alkalmazandó eltéréseket továbbra is alkalmazni kell érvényességük végéig, ezen irányelv szerinti megújításukra pedig csak akkor kerülhet sor, ha még nem engedélyeztek második eltérést.

- (29) A Bizottság a „Right2Water” európai polgári kezdeményezésre reagálva 2014-ben²⁸ felkérte a tagállamokat, hogy a WHO ajánlásainak megfelelően valamennyi polgár számára biztosítsanak hozzáférést egy minimális igényeket kielégítő vízellátáshoz. Kötelezettséget vállalt arra is, hogy „környezetvédelmi politikája [...] révén javítsa a teljes népesség biztonságos ivóvízhez [...] való hozzáférését”²⁹. Ez megfelel az ENSZ 6. fenntartható fejlődési céljának és az ahhoz tartozó célkitűzésnek, amely „a biztonságos és megfizethető ivóvízhez való egyetemes és méltányos hozzáférés biztosítása mindenki számára”. Ezért az ivóvízhez való hozzáférés minőséghez és rendelkezésre álláshoz kapcsolódó aspektusainak kezelése érdekében és az európai polgári kezdeményezésre való reagálás keretében, továbbá a szociális jogok európai pillére 20. alapelvének³⁰ („[m]indenkinek joga van a jó minőségű alapvető szolgáltatásokhoz, többek között a vízellátáshoz”) végrehajtását támogatandó, a tagállamoknak nemzeti szinten kell foglalkozniuk a vízhez való hozzáférés ügyével, ugyanakkor a tagállamok némi mérlegelési jogkört élveznek az alkalmazandó intézkedések típusát illetően. Ezt olyan intézkedések révén kell megvalósítaniuk, amelyek célja, hogy mindenki számára javítsák az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférést, különösen beltéri és kültéri berendezések felszerelésével a közterületeken, ahol ez technikailag megvalósítható, továbbá olyan intézkedések révén is, amelyek célja a csapvíz használatának előmozdítása, például a középületekben az emberi fogyasztásra szánt víz ingyenes biztosításának vagy az éttermek, étkezdék és vendéglátóipari szolgáltatások igénybevevői számára ingyenes vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében történő biztosításának ösztönzésével.
- (30) Az Unió és a tagállamok saját hatáskörükön belül kötelezettséget vállaltak a fenntartható fejlődési célok teljesítésére, ugyanakkor a tagállamok elsődleges felelősségeként jelölik meg a célok teljesítése terén elért eredmények nemzeti, regionális és globális nyomon követését és felülvizsgálatát. A fenntartható fejlődési célok némelyike és a vízhez való jog nem tartozik sem az uniós környezetvédelmi politika, sem az uniós szociálpolitika keretébe, amelyek korlátozottak és kiegészítő jellegűek. Az uniós hatáskör korlátainak szem előtt tartása mellett mindazonáltal helyénvaló annak biztosítása, hogy a tagállamoknak a vízhez való jog biztosítása melletti töretlen elkötelezettsége összhangban álljon ezen irányelvvel, ugyanakkor biztosítva legyen a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása is.

²⁸ COM(2014) 177 final.

²⁹ COM(2014) 177 final, 12. o.

³⁰ A szociális jogok európai pillérének kihirdetéséről szóló intézményközi nyilatkozat (2017/C 428/09), 2017. november 13. (HL C 428., 2017.12.13., 10. o.).

A tagállamok e tekintetben jelenleg is jelentős erőfeszítéseket tesznek az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítása érdekében. Ezen túlmenően a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, 1992. évi egyezményhez csatolt Víz és Egészség Jegyzőkönyv – amelynek számos tagállam is részes fele – célja, hogy a jobb vízgazdálkodás és a vízzel kapcsolatos betegségek számának csökkentése révén védje az emberi egészséget. A tagállamok az e jegyzőkönyv égisze alatt kidolgozott iránymutató dokumentumokat a vízhez való hozzáféréssel kapcsolatos szakpolitikai háttér³¹ és kiinduló helyzet³² értékelésére, valamint a mindenki számára nyitva álló, egyenlő hozzáférés javításához szükséges intézkedések³³ meghatározására használhatják.

³¹ https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_6.html

³² https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_8.html

³³ <https://www.unece.org/environmental-policy/conventions/water/envwaterpublicationspub/brochuresabout-the-protocol-on-water-and-health/2016/guidance-note-on-the-development-of-action-plans-toensure-equitable-access-to-water-and-sanitation/doc.html>

- (31) Az Európai Parlament a Right2Water európai polgári kezdeményezés nyomán követéséről szóló állásfoglalásában³⁴ megállapította, hogy „a tagállamoknak különleges figyelmet kell fordítaniuk a társadalom kiszolgáltatott csoportjainak szükségleteire.”³⁵ Egyes kisebbségi kultúrák sajátos helyzetét, és különösen az ivóvízhez való hozzáférésük hiányát – gondoljunk a roma és vándorló, akár letelepedett, akár állandó lakhellyel nem rendelkező csoportokra – elismerte a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretének végrehajtásáról szóló bizottsági jelentés³⁶ és a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló tanácsi ajánlás³⁷ is. Ebben a kontextusban helyénvaló, hogy a tagállamok különös figyelmet fordítsanak a kiszolgáltatott és marginalizálódott csoportokra, és a megfelelő intézkedések megtételével javítsák számukra a vízhez való hozzáférést. Az e csoportok meghatározására vonatkozó tagállami jogok sérelme nélkül fontos lenne, hogy e csoportokba beletartozzanak a menekültek, a nomád közösségek, a hajléktalanok és a kisebbségi – például roma és vándorló – kultúrák, akár letelepedtek, akár nem. A hozzáférés javítását szolgáló intézkedéseket a tagállamok választhatják meg, elképzelhető alternatív ellátórendszerek (pl. egyéni vízkezelő berendezések) biztosítása, tartályos víz (tartálykocsik, ciszternák) rendelkezésre bocsátása és a táborok számára szükséges infrastruktúra biztosítása.
- (32) Ahhoz, hogy a fogyasztók jobban megismerjék a vízfogyasztás hatásait, könnyen hozzáférhető formában – például a közüzemi számlájukon vagy okostelefon-alkalmazáson keresztül – tájékoztatást kell kapniuk az általuk évente fogyasztott vízmennyiségről, fogyasztásuk alakulásáról, a fogyasztásuknak az átlagos háztartási fogyasztással való összehasonlításáról – amennyiben ez az információ a vízszolgáltató rendelkezésére áll –, valamint az emberi fogyasztásra szánt víz literenkénti áráról, ezáltal lehetővé téve annak a palackozott víz árával való összehasonlítását.

³⁴ P8_TA(2015)0294.

³⁵ P8_TA(2015)0294, 62. pont.

³⁶ COM(2014) 209 final.

³⁷ A Tanács ajánlása (2013. december 9.) a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről (2013/C 378/01) (HL C 378., 2013.12.24., 1. o.).

- (33) A „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló hetedik környezetvédelmi cselekvési program³⁸ előírja, hogy a nyilvánosság számára nemzeti szinten hozzáférést kell biztosítani a környezetre vonatkozó egyértelmű információkhoz. A 98/83/EK irányelv csak az információkhoz való passzív hozzáférésről rendelkezett, vagyis a tagállamoknak csak azt kellett biztosítaniuk, hogy az információk rendelkezésre álljanak. Ezeket a rendelkezéseket most fel kell váltani annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztók könnyen – online, felhasználóbarát és személyre szabott módon – hozzáférhessenek a naprakész információkhoz. A fogyasztók számára továbbá lehetővé kell tenni, hogy indokolt kérésre más módon is hozzáférhessenek az információkhoz.

A naprakész információknak magukban kell foglalniuk az ellenőrzési programok eredményeit, az alkalmazott vízkezelő és fertőtlenítő módszerek típusait, információkat az emberi egészség szempontjából releváns parametrikus értékek túllépéséről, az ellátórendszer kockázatértékelési és -kezelési információit, tanácsadást a vízfogyasztás csökkentési lehetőségeiről és a pangó víznek betudható egészségügyi kockázatok elkerülésének módjáról, valamint a nyilvánosság számára hasznos további információkat is, például az egyes vízminőségi mutatókra vonatkozó információkat (vas, keménység, ásványi anyagok stb.), amelyek gyakran befolyásolják a fogyasztókban a csapvízről kialakult képet. Ezen túlmenően az ivóvízzel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó fogyasztói érdeklődésekre válaszul a fogyasztóknak kérésükre hozzáférést kell biztosítani az ellenőrzési eredményekkel és az értékek túllépésével kapcsolatban rendelkezésre álló korábbi adatokhoz.

A naponta legalább 10000 m³-t ellátó vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatók számára további információkat kell online elérhetővé tenni többek között a teljesítményhatékonyságról, a szivárgási arányokról, a tulajdonosi szerkezetről és a díjszabási rendszerről. A fogyasztók releváns információkkal kapcsolatos jobb tájékozottsága és a nagyobb átláthatóság várhatóan erősíteni fogja a polgárok vezetékves vízbe és vízszolgáltatásba vetett bizalmát, ami feltételezhetően a csapvíz ivóvízként történő nagyobb mértékű fogyasztásához vezet, ami pedig hozzájárul a műanyagfelhasználás és a hulladék mennyiségének, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkenéséhez, továbbá pozitívan befolyásolja az éghajlatváltozás mérséklését és az egész környezetet.

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

- (34) Az ellenőrzési technikák javulásával egyre szembetűnőbb lett a szivárgások aránya. A vízinfrastruktúra hatékonyságának javítása érdekében – többek között az emberi fogyasztásra szánt víz szűkös erőforrásai túlzott kiaknázásának elkerülése céljából – valamennyi tagállamnak fel kell mérnie a vízszivárgási szinteket, és amennyiben azok meghaladnak egy bizonyos küszöbértéket, csökkentenie kell azokat.
- (35) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁹ célja, hogy az Aarhusi Egyezményvel összhangban biztosítsa a tagállamokban a környezeti információkhoz való hozzáférést. Széles körű kötelezettségekről rendelkezik, amelyek egyaránt vonatkoznak a környezeti információk kérésre történő rendelkezésre bocsátására és aktív terjesztésére. A 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁰ szintén átfogó hatállyal rendelkezik, kiterjed a térinformatikai adatok megosztására, ideértve a különböző környezeti kérdésekre vonatkozó adatsorokat is. Fontos, hogy ezen irányelvnek az információhoz való hozzáférésre és az adatok megosztására vonatkozó rendelkezései kiegészítsék az említett irányelveket, és ne hozzanak létre különálló jogi szabályozást. Ezért ennek az irányelvnek a nyilvánosság tájékoztatásáról és a végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos tájékoztatásról szóló rendelkezései nem sérthetik a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelv rendelkezéseit.

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

- (36) A 98/83/EK irányelv nem állapított meg jelentéstételi kötelezettségeket a kis vízszolgáltatók számára. Ennek orvoslása érdekében, és tekintettel a végrehajtással és a megfeleléssel kapcsolatos információk szükségességére, egy új rendszert kell bevezetni, amelynek keretében a tagállamok feladata, hogy kizárólag releváns adatokat tartalmazó adatsorokat hozzanak létre, tartsanak fenn és bocsássanak a Bizottság, valamint az Európai Környezetvédelmi Ügynökség rendelkezésére, például a parametrikus értékek túllépésével és a jelentős eseményekkel kapcsolatban. Ennek biztosítania kell, hogy az egyes szereplőkre háruló adminisztratív teher a lehető legkisebb legyen. A nyilvános hozzáférést, a jelentéstételt és az adatok hatóságok közötti megosztását lehetővé tévő megfelelő infrastruktúra biztosítása kapcsán a tagállamoknak a 2007/2/EK irányelvben és annak végrehajtási jogi aktusaiban szereplő adatspecifikációkra kell támaszkodniuk.
- (37) A tagállamok által szolgáltatott adatok nemcsak a megfelelés ellenőrzéséhez szükségesek, hanem ahhoz is elengedhetetlenek, hogy a Bizottság figyelemmel kísérhesse és értékelhesse a jogszabály céljainak megvalósulását, és egyúttal adatokat gyűjtsön a jogszabály jövőbeni értékeléséhez az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás⁴¹ 22. pontjának megfelelően. Ebben az összefüggésben szükség van olyan releváns adatokra, amelyek lehetővé teszik az irányelv hatékonyságának, eredményességének, relevanciájának és uniós hozzáadott értékének jobb értékelését, és ugyanezt szolgálja a megfelelő jelentéstételi mechanizmus kialakítása is, amelynek eredményei felhasználhatók az irányelv későbbi értékeléseihez.
- (38) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 22. pontja értelmében a Bizottságnak az irányelv átültetésének időpontjától számított bizonyos időszakon belül el kell végeznie az irányelv értékelését. Az értékelésnek az irányelv végrehajtása során gyűjtött tapasztalatokon és adatokon, valamint a rendelkezésre álló WHO-ajánlásokon és a vonatkozó tudományos, analitikai és epidemiológiai adatokon kell alapulnia.

⁴¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (39) Ez az irányelv tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket. Különösen az egészségügyi ellátáshoz, az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez, a környezetvédelemhez és a fogyasztóvédelemhez kapcsolódó elveket kívánja előmozdítani.

- (40) Ezen irányelv hatékonysága és az emberi egészségnek az uniós környezetvédelmi politika keretében való védelmére irányuló célja megköveteli, hogy természetes vagy jogi személyek, illetve adott esetben megfelelően létrehozott szervezeteik bírósági eljárás során hivatkozassanak az irányelvre, és a nemzeti bíróságok az uniós jog elemeként figyelembe vehessék azt, adott esetben a nemzeti hatóságok határozatainak felülvizsgálata céljából. Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elve értelmében a tagállami bíróságok feladata, hogy biztosítsák a személyek uniós jogból eredő jogainak jogvédelmét, továbbá az EUSZ 19. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. Ez különösen érvényes az olyan irányelvre, amelynek célja az emberi egészség védelme az emberi fogyasztásra szánt víz bármilyen szennyeződésének káros hatásaival szemben. Ezenkívül a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény⁴² összhangban a nyilvánosság számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, ezzel is védve az egészséget és a jóllétet lehetővé tévő környezethez való jogot. A Tanács a 2018. június 18-i (EU) 2018/881 határozatában⁴³ felkérte a Bizottságot, hogy 2019. szeptember 30-ig készítsen tanulmányt, és adott esetben a tanulmány fényében 2020. szeptember 30-ig nyújtson be javaslatot az 1367/2006/EK rendelet⁴⁴ módosítására az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága által az ACCC/C/2008/32. számú ügyben tett megállapítások kezelésére vonatkozóan. A Bizottság az említett határidőn belül benyújtotta a tanulmányt, és az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében⁴⁵ kijelentette, hogy „fontolóra fogja venni az aarhusi rendelet felülvizsgálatát, hogy azok a polgárok és nem kormányzati szervezetek, amelyek kétségbe vonják valamely környezeti hatással bíró határozat jogszerűségét, jobban érvényesíteni tudják az uniós szintű közigazgatási és bírósági felülvizsgálathoz fűződő jogukat”. Fontos, hogy a Bizottság fellépjen annak érdekében is, hogy valamennyi tagállamban javuljanak az említett személyek és nem kormányzati szervezetek nemzeti bíróságok előtti igazságszolgáltatáshoz való joga érvényesítésének lehetőségei.

⁴² HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

⁴³ A Tanács (EU) 2018/881 határozata (2018. június 18.) a Bizottságnak az Aarhusi Egyezmény Megfelelési Bizottsága által az ACCC/C/2008/32. számú ügyben tett megállapítások kezelésével kapcsolatos uniós opciókra vonatkozó tanulmány, valamint az 1367/2006/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat benyújtására való felkéréséről (HL L 155., 2018.6.19., 6. o.).

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁴⁵ COM(2019) 640 final.

(41) Ezen irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása, illetve a veszély- és a házi vízelosztási kockázatértékelés céljából történő nyomon követés követelményeinek meghatározása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a szivárgási küszöbértékek megállapítására, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek megfelelőségértékelési eljárásának meghatározására, az anyagok pozitív listákra való felvételére vagy onnan való törlésére irányuló, az Ügynökséghez benyújtandó kérelmek tekintetében alkalmazandó eljárás meghatározására, a vízzel érintkezésbe kerülő termékeken feltüntetendő jelölések meghatározására, a mikroműanyagok mérésére szolgáló módszertan elfogadására, a III. melléklet módosítására, valamint a biszfenol-A I. melléklet B. részében szereplő parametrikus értékének módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Ezen túlmenően a 98/83/EK irányelv I. melléklete C. részének 10. megjegyzésében foglalt, a radioaktív anyagok ellenőrzési gyakoriságának és ellenőrzési módszereinek meghatározására vonatkozó felhatalmazás a 2013/51/Euratom tanácsi irányelv⁴⁶ elfogadása miatt feleslegessé vált, ezért el kell hagyni. A 98/83/EK irányelv III. melléklete A. részének második albekezdésében foglalt, az irányelv módosításaira vonatkozó felhatalmazásra sincs már szükség, ezért azt is el kell hagyni.

⁴⁶ A Tanács 2013/51/Euratom irányelve (2013. október 22.) a lakosság egészségének az emberi fogyasztásra szánt vízben található radioaktív anyagokkal szembeni védelmére vonatkozó követelmények meghatározásáról (HL L 296., 2013.11.7., 12. o.).

- (42) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az anyagok vizsgálatára és elfogadására vonatkozó módszerek, az anyagok uniós pozitív listái, valamint az ilyen anyagokból készült végleges anyagokra vonatkozó eljárások és módszerek elfogadása tekintetében. A Bizottságra továbbá végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tagállamok által nyújtandó és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által összesítendő, az irányelv végrehajtásával kapcsolatos adatok formátumának és megjelenítési módjainak meghatározása tekintetében, valamint megfigyelési lista létrehozása és naprakésszé tétele érdekében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁴⁷ megfelelően kell gyakorolni.
- (43) A 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁸ követelményeinek sérelme nélkül a tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és gondoskodniuk kell azok végrehajtásáról. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

- (44) Annak érdekében, hogy a vízszolgáltatók a rendelkezésre álló adatok teljes skálájával rendelkezzenek az ellátással kapcsolatos kockázatértékelés során, az új paraméterek vonatkozásában 3 éves átmeneti időszakot kell bevezetni. Ez lehetővé teszi majd a tagállamok számára, hogy az ezen irányelv átültetésének határidejét követő első három év alatt elvégezzék a veszélyek és veszélyes események azonosítását, és így már adatokat szolgáltatassanak a vízszolgáltatóknak ezen új paraméterekről, és ezáltal elkerülhető legyen az, hogy a vízszolgáltatóknak szükségtelen ellenőrzéseket kelljen végezniük, ha ezen első veszély- és veszélyesesemény-azonosítás révén megállapításra kerül, hogy valamely paramétert nem kell ellenőrizni. E három kezdeti év során a vízszolgáltatóknak mindazonáltal el kell végezniük az ellátásra vonatkozó kockázatértékelést – vagy az (EU) 2015/1787 irányelv alapján már korábban végrehajtott meglévő kockázatértékelést kell használniuk – azon paraméterekhez, amelyek a 98/83/EK irányelv I. mellékletének részét képezték, mivel ezen irányelv hatálybalépésekor az adatok már hozzáférhetők lesznek e paraméterek tekintetében.
- (45) A 2013/51/Euratom irányelv konkrét rendelkezéseket határoz meg az emberi fogyasztásra szánt vízben található radioaktív anyagok ellenőrzése tekintetében. Ezért ebben az irányelvben nem szükséges előírni a radioaktivitásra vonatkozó parametrikus értékeket.
- (46) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az emberi egészség védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a szükséges intézkedések léptéke és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (47) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség azon rendelkezésekre korlátozódik, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (48) Ez az irányelv nem érinti a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

- (1) Ezen irányelv az Unióban mindenki számára elérhető, emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozik.
- (2) Ezen irányelv célja egyrészt az emberi egészség megóvása az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott káros hatásoktól a víz egészségességének és tisztaságának biztosításával, másrészt az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „emberi fogyasztásra szánt víz”:
 - a) minden, eredeti állapotában vagy kezelés utáni állapotban levő, ivásra, főzésre, ételkészítésre és egyéb háztartási célokra szánt víz mind köz-, mind magántulajdonban lévő létesítményekben, függetlenül az eredetétől és attól, hogy szolgáltatása vízelosztó hálózathoz, tartályokhoz, illetve palackozott formában vagy tartályokból történik-e, a forrásvizet is beleértve;
 - b) bármely élelmiszer-vállalkozás által, emberi fogyasztásra szánt termékek vagy anyagok gyártásához, feldolgozásához, tartósításához vagy forgalmazásához használt valamennyi víz;
2. „házi vízelosztó rendszer”: köz- vagy magántulajdonban lévő létesítményekben található minden olyan vízvezeték, szerelvény és berendezés, amely az emberi fogyasztáshoz általában használt csap és az ellátó hálózat között van, de csak abban az esetben, ha a vonatkozó nemzeti szabályozás értelmében nem tartoznak a vízszolgáltató ilyen minőségében meglévő felelősségi körébe;

3. „vízszolgáltató”: emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató jogalany;
4. „elsőbbségi helyszín”: a tagállamok által meghatározott olyan nem lakáscélú nagy létesítmény, ahol a vízzel kapcsolatos kockázatoknak potenciálisan kitett felhasználók száma magas, különösen a nyilvános használatú nagy létesítmények;
5. „élelmiszer-vállalkozás”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 2. pontjában meghatározott élelmiszer-vállalkozás;
6. „élelmiszer-vállalkozó”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 3. pontjában meghatározott élelmiszer-vállalkozó;
7. „veszély”: a vízben található olyan biológiai, kémiai, fizikai vagy radiológiai hatóanyag, vagy a vízminőség bármely egyéb olyan jellemzője, amely a vízfogyasztás révén károsan hathat a közegészségre;
8. „veszélyes esemény”: olyan esemény, amely az emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató ellátórendszert érintő veszélyek keletkezésével vagy az ilyen veszélyek megszüntetésének elmulasztásával jár;
9. „kockázat”: egy veszélyes esemény valószínűségének és a következmények súlyosságának kombinációja abban az esetben, ha a veszély, illetve veszélyes esemény az emberi fogyasztásra szánt vizet szolgáltató ellátórendszert érinti.

3. cikk

Mentességek

- (1) Ez az irányelv nem vonatkozik a következőkre:
 - a) a tagállamokban a 2009/54/EK irányelvvel összhangban az illetékes hatóságok által elismert természetes ásványvizekre;

- b) a 2001/83/EK irányelv értelmében gyógyászati terméknek minősülő vizekre.
- (2) A vizet sótelenítő, utasokat szállító és vízszolgáltatóként tevékenykedő tengeri hajókra csak ezen irányelv 1., 2., 3., 4., 5., 6. 9., 10., 13. és 14. cikke, valamint kapcsolódó mellékletei alkalmazandók.
- (3) A tagállamok mentességet biztosíthatnak ezen irányelv rendelkezései alól:
- a) a kizárólag olyan célokra szolgáló vizek esetén, amelyekkel kapcsolatban az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a víz minősége sem közvetve, sem közvetlenül nem gyakorol hatást az érintett fogyasztók egészségére;
- b) a napi átlagban 10 m³-nél kevesebb vizet szolgáltató vagy 50 főnél kevesebbet kiszolgáló egyedi ellátásból származó, emberi fogyasztásra szánt víz esetén, kivéve, ha azt kereskedelmi vagy közszolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenység keretében szolgáltatják.
- (4) Azok a tagállamok, amelyek a (3) bekezdés b) pontjában foglalt kivételeket alkalmazzák, biztosítják, hogy az érintett lakosság tájékoztatást kapjon e kivételekről, illetve minden olyan intézkedésről, amelyet az emberi egészség védelmére, az emberi fogyasztásra szánt víz bármilyen szennyezettségéből származó negatív hatások ellen tehetnek. Ezen túlmenően, ha nyilvánvalóvá válik, hogy az ilyen víz minősége potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre, akkor az érintett lakosságot haladéktalanul megfelelő tanácsokkal kell ellátni.
- (5) A tagállamok az élelmiszer-vállalkozás saját meghatározott céljaira felhasznált víz tekintetében mentesíthetik az élelmiszer-vállalkozókat ezen irányelv rendelkezései alól, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok meggyőződtek arról, hogy e víz minősége nem befolyásolhatja károsan a végtermék formában lévő élelmiszerek biztonságosságát, és feltéve, hogy az élelmiszer-vállalkozók vízellátása eleget tesz különösen a veszélyelemzéssel és a kritikus szabályozási pontok elvével kapcsolatos eljárásokban előírt vonatkozó kötelezettségeknek, valamint hogy az élelmiszer-vállalkozók meg hozzák az élelmiszerről szóló vonatkozó uniós jogszabályok szerinti korrekciós intézkedéseket.

A tagállamok biztosítják, hogy a palackokba vagy tartályokba töltött, emberi fogyasztásra szánt vizet előállító gyártók eleget tegyenek az 1–5. cikkben, valamint az I. melléklet A. és B. részében előírt követelményeknek.

Mindazonáltal, az I. melléklet A. részében foglalt minimumkövetelmények a 2009/54/EK irányelvben említett palackozott forrásvízre nem alkalmazandók.

- (6) A kereskedelmi vagy közszolgáltatáshoz kapcsolódó tevékenység keretében napi átlagban 10 m³-nél kevesebb vizet szolgáltató, vagy 50 főnél kevesebbet kiszolgáló vízszolgáltatókra csak ezen irányelv 1., 2., 3., 4., 5., 6., 13., 14. és 15. cikkét, valamint vonatkozó mellékleteit kell alkalmazni.

4. cikk

Általános kötelezettségek

- (1) Más uniós rendelkezések értelmében meglévő kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok megteszik az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket. Az ezen irányelvben előírt minimumkövetelmények szempontjából az emberi fogyasztásra szánt víz akkor egészséges és tiszta, ha megfelel a következő feltételeknek:
- a) nem tartalmaz olyan mennyiségben vagy koncentrációban mikroorganizmust, parazitát, illetve anyagot, amely az emberi egészségre veszélyt jelenthet;
 - b) megfelel az I. melléklet A., B. és D. részében foglalt minimumkövetelményeknek;
 - c) a tagállamok minden további szükséges intézkedést megtettek annak érdekében, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen ezen irányelv 5–14. cikke követelményeinek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtására szolgáló intézkedések az elővigyázatosság elvén alapuljanak, és semmilyen körülmények között ne eredményezzék az emberi fogyasztásra szánt víz meglévő minőségének közvetett vagy közvetlen romlását, illetve az emberi fogyasztásra szánt víz előállításához használt vizek szennyezettségének bármilyen növekedését.

- (3) A 2000/60/EK irányelvvel összhangban a tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön – az infrastrukturális szivárgási index (ILI) minősítési módszerét vagy más megfelelő módszert alkalmazva – felmérés készüljön a vízszivárgás mértékéről, valamint a vízszivárgás csökkentése terén elérhető lehetséges javulásról. Az értékelés során figyelembe kell venni a vonatkozó közegészségügyi, környezetvédelmi, műszaki és gazdasági szempontokat, és annak legalább a napi átlagban legalább 10 000 m³ vizet szolgáltató, vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatókra ki kell terjednie.

Az értékelés eredményéről ... [3 évvel az ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig tájékoztatják a Bizottságot.

A Bizottság a 21. cikkkel összhangban ... [5 évvel az ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben olyan, az ILI-n vagy más megfelelő módszeren alapuló küszöbértéket állapít meg, amelynek túllépésekor a tagállamoknak cselekvési tervet kell benyújtaniuk. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozásakor a Bizottság a tagállami értékeléseket és az ezek alapján meghatározott átlagos uniós szivárgási arányt veszi alapul.

Azok a tagállamok, amelyek szivárgási aránya meghaladja a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott küszöbértéket, ... [2 évvel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően]-ig cselekvési tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben ismertetik a szivárgási arány csökkentése érdekében meghozandó intézkedéseket.

5. cikk *Minőségi előírások*

- (1) A tagállamok meghatározzák az I. mellékletben foglalt, az emberi fogyasztásra szánt vízre alkalmazandó paraméterek értékeit.
- (2) Az (1) bekezdés értelmében meghatározott értékek nem lehetnek az I. melléklet A., B., C. és D. részében foglalt értékeknél kevésbé szigorúak. Az I. melléklet C. részében szereplő paraméterek esetében az értékek rögzítése kizárólag ellenőrzési célból és a 14. cikkben előírt követelmények teljesítésének biztosítása érdekében történik.

- (3) Az érintett tagállam meghatározza az I. mellékletben nem szereplő további paraméterek értékeit, amennyiben nemzeti területén vagy annak egy részén az emberi egészség védelme azt megkívánja. Az így meghatározott értékeknek legalább a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeket teljesíteniük kell.

6. cikk
A megfelelési pont

- (1) Az 5. cikk alapján meghatározott, az I. melléklet A. és B. részében felsorolt paraméterekhez tartozó parametrikus értékeket teljesíteni kell:
- a) elosztó hálózathoz szolgáltatott víz esetén a helyszínen vagy a létesítményen belül azon a ponton, ahol az általában az emberi fogyasztás céljára történő vízkivételre használt csapból kilép;
 - b) tartályból szolgáltatott víz esetén azon a ponton, ahol a víz kilép a tartályból;
 - c) palackokba vagy tartályokba töltött, emberi fogyasztásra szánt víz esetében azon a ponton, ahol a vizet a palackokba vagy tartályokba töltik;
 - d) élelmiszer-vállalkozásnál használt víz esetében azon a ponton, ahol a vizet a vállalkozás használja.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontjában leírt víz esetében akkor lehet úgy tekinteni, hogy a tagállamok teljesítik e cikk, illetve a 4. cikk és a 14. cikk (2) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségeiket, ha megállapítható, hogy az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékek a házi vízelosztó rendszer vagy annak karbantartása miatt nem teljesülnek, kivéve a 10. cikk hatálya alá tartozó elsőbbségi helyszíneken.

- (3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti helyzetben fennáll annak a kockázata, hogy az (1) bekezdés a) pontjában leírt víz nem felel meg az 5. cikk alapján meghatározott parametrikus értékeknek, akkor a tagállamok biztosítják, hogy:
- a) megfelelő intézkedéseket hozzanak a parametrikus értékeknek való meg nem felelés kockázatának csökkentésére vagy felszámolására, például tájékoztassák az ingatlantulajdonosokat a lehetséges korrekciós intézkedésekről, és szükség esetén egyéb intézkedéseket hozzanak, például a víz szolgáltatását megelőzően olyan vízkezelési technikákat alkalmazzanak a víz jellegének vagy tulajdonságainak a megváltoztatására, amelyekkel csökken vagy megszűnik annak a kockázata, hogy a víz a szolgáltatást követően nem felel meg a parametrikus értékeknek; és
 - b) az érintett fogyasztókat megfelelő módon tájékoztassák és tanácsokkal lássák el az általuk megtehető minden további lehetséges korrekciós intézkedésről.

7. cikk

Az ivóvízbiztonság kockázatalapú megközelítése

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatása, kezelése és elosztása tekintetében kockázatalapú megközelítés érvényesüljön, amely a vízgyűjtő területtől a vízkivételi területen, a vízkezelésen, -tároláson és -elosztáson át a 6. cikkben meghatározott megfelelési pontig az ellátási lánc egészére kiterjed.

A kockázatalapú megközelítésnek az alábbi elemeket kell magában foglalnia:

- a) az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjának (pontjainak) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó kockázatértékelés és kockázatkezelés a 8. cikknek megfelelően,
- b) a 9. cikknek megfelelően a vízszolgáltatók által végzett kockázatértékelés és kockázatkezelés minden olyan vízellátórendszerre vonatkozóan, amely magában foglalja a víz kivételét, kezelését, tárolását és a szolgáltatás pontjáig történő elosztását,

c) a házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos kockázatértékelés a 10. cikknek megfelelően.

- (2) A tagállamok az emberi fogyasztásra szánt víz minőségével és a fogyasztók egészségével kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt célkitűzések veszélyeztetése nélkül kiigazíthatják a kockázatalapú megközelítés végrehajtását, amennyiben földrajzi körülmények, például a vízellátó terület távoli fekvése vagy megközelíthetősége miatt sajátos korlátok merülnek fel.
- (3) A tagállamok gondoskodnak a kockázatalapú megközelítés alkalmazásával kapcsolatos, a tagállamok által meghatározott felelősségi körök érdekelt felek közötti világos és megfelelő elosztásáról. A felelősségi körök elosztása a tagállamok intézményi és jogi keretrendszeréhez igazodik.
- (4) A vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó első kockázatértékelést és kockázatkezelést [4 és fél évvel az ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig kell elvégezni. A 2000/60/EK irányelv 7. cikkében előírt követelményt figyelembe véve ezeket rendszeresen, de legalább hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.
- (5) Az ellátórendszerrel kapcsolatos első kockázatértékelést és kockázatkezelést [6 évvel az ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig kell elvégezni. Ezeket rendszeresen, de legalább hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.
- (6) A házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos első kockázatértékelést [6 évvel az ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig kell elvégezni. E kockázatértékelést hatévente felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.
- (7) A (4), (5) és (6) bekezdésben előírt határidők ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kockázatok azonosítását és értékelését követően a lehető leghamarabb sor kerüljön a szükséges intézkedésekre.

8. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjának (pontjainak) vízgyűjtő területével (területeivel) kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés

- (1) A 2000/60/EK irányelv 4–8. cikkének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó kockázatértékelést és kockázatkezelést elvégezzék. Ennek a következőket kell magában foglalnia:
- a) a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) jellemzése, beleértve az alábbiakat:
 - i. a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) azonosítása és térképezése;
 - ii. amennyiben a 2000/60/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban létrehozta ilyeneket, a védelmi övezetek térképezése;
 - iii. a vízgyűjtő terület(ek)en található vízkivételi pontok georeferencia-adatai; mivel az e pontban említett adatok potenciálisan érzékeny adatok lehetnek, különösen közegészségvédelmi és közbiztonsági szempontból, a tagállamok biztosítják ezen adatok védelmét és azt, hogy azokat kizárólag a megfelelő hatóságokkal és vízszolgáltatókkal közöljék;
 - iv. a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területén (területein) zajló földhasználat, túlfolyás és víz-visszatáplálási folyamatok leírása.

E célból a tagállamok felhasználhatják a 2000/60/EK irányelv 5. és 7. cikkének megfelelően gyűjtött információkat;

- b) a veszélyek és veszélyes események azonosítása a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területén (területein), valamint azon kockázat értékelése, amelyet ezek az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére jelenthetnek. A kockázatértékelés során fel kell mérni azokat a lehetséges következményeket, amelyek olyan mértékben ronthatják a víz minőségét, hogy az kockázatot jelenthet az emberi egészségre. E célra a tagállamok felhasználhatják az emberi tevékenységek hatásainak a 2000/60/EK irányelv 5. cikkével összhangban elvégzett vizsgálatát, továbbá az említett irányelv II. mellékletének 1.4., 1.5., valamint 2.3–2.5. pontjával összhangban összegyűjtött, jelentős terhelésekre vonatkozó információkat;

- c) a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) felszíni és/vagy felszín alatti vizeiben vagy a kezeletlen vízben az alábbi listákból kiválasztott, vonatkozó paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok értékének megfelelő ellenőrzése:
- i. az ezen irányelv I. mellékletének A. és B. részében felsorolt vagy 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott paraméterek;
 - ii. a 2006/118/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁹ I. mellékletében felsorolt, felszín alatti vizeket szennyező anyagok, valamint azon szennyező anyagok és szennyezési indikátorok, amelyekre a tagállamok az irányelv II. mellékletének megfelelően küszöbértékeket határoztak meg;
 - iii. a 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵⁰ I. mellékletében felsorolt elsőbbségi anyagok és bizonyos egyéb szennyező anyagok;
 - iv. a tagállamok által a 2000/60/EK irányelvvel összhangban meghatározott, vízgyűjtő-specifikus szennyező anyagok;
 - v. az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából releváns egyéb, a tagállamok által az e cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően gyűjtött információk alapján meghatározott szennyező anyagok;
 - vi. olyan természetesen előforduló anyagok, amelyek az emberi fogyasztásra szánt víz fogyasztása révén veszélyt jelenthetnek az emberi egészségre;
 - vii. az ezen irányelv 13. cikke (8) bekezdése szerint összeállított megfigyelési listán szereplő anyagok és vegyületek.

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).

⁵⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).

A tagállamok az i–vi. pontokban meghatározottak közül kiválasztják azokat az ellenőrizendő paramétereket, anyagokat vagy szennyező anyagokat, amelyeket a b) pont szerinti veszélyértékelés vagy a (2) bekezdéssel összhangban a vízszolgáltatók által benyújtott adatok alapján relevánsnak ítélnék.

A tagállamok a – többek között az emberi fogyasztásra szánt víz fogyasztása révén az emberi egészségre káros új anyagok kimutatása érdekében végzett – megfelelő ellenőrzés céljára felhasználhatják a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikkével vagy a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területe(i) szempontjából releváns más uniós jogszabályokkal összhangban végzett ellenőrzések eredményeit.

- (2) A vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) vagy a kezeletlen víznek az ellenőrzését elvégző vízszolgáltatók kötelesek tájékoztatni az illetékes hatóságokat a vizsgált paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok értékében észlelt tendenciákról vagy azok szokatlan koncentrációiról.
- (3) Az (1) bekezdéssel összhangban elvégzett kockázatértékelés eredménye alapján a tagállamok biztosítják az azonosított kockázatok megelőzésére vagy korlátozására irányuló szükséges intézkedések meghozatalát, a megelőző intézkedéseket is ideértve:
 - a) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjával összhangban előírányzott vagy meghozott intézkedéseken túl a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó további megelőző intézkedések meghatározása és végrehajtása, ahol ez az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének biztosításához szükséges. Ezeket az intézkedéseket adott esetben beemelik a 2000/60/EK irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említett intézkedési programokba;

A tagállamok adott esetben biztosítják, hogy a szennyezők a vízszolgáltatókkal és más érintett érdekelt felekkel együttműködve a 2000/60/EK irányelvnek megfelelően meghozzák ezeket a megelőző intézkedéseket.

- b) a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének d) pontjával összhangban előirányzott vagy meghozott intézkedéseken túl a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó további kockázatcsökkentő intézkedések meghatározása és végrehajtása, ahol ez az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének biztosításához szükséges. Ezeket az intézkedéseket adott esetben beemelik a 2000/60/EK irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említett intézkedési programokba;

A tagállamok adott esetben biztosítják, hogy a szennyezők a vízszolgáltatókkal és más érintett érdekelt felekkel együttműködve a 2000/60/EK irányelvnek megfelelően meghozzák ezeket a kockázatcsökkentő intézkedéseket.

- c) a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) felszíni és/vagy felszín alatti vizeiben vagy a kezeletlen vízben azon paraméterek, anyagok vagy szennyező anyagok megfelelő ellenőrzésének biztosítása, amelyek a vízfogyasztás révén kockázatot jelenthetnek az emberi egészségre vagy az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének elfogadhatatlan romlását okozhatják, és amelyeket a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikke alapján elvégzett ellenőrzések során nem vettek figyelembe. Az ilyen ellenőrzésnek adott esetben részét kell képeznie a 2000/60/EK irányelv 7. és 8. cikkében említett ellenőrzési programoknak;
- d) annak felmérése, hogy szükség van-e a 2000/60/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése értelmében a felszín alatti és felszíni vizek megóvását célzó védelmi övezetek, illetve más vonatkozó övezetek kialakítására vagy módosítására.

A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen intézkedések hatékonyságát megfelelő időközönként felülvizsgálják.

- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vízszolgáltatók és az illetékes hatóságok hozzáférjenek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott információkhoz, valamint hogy az érintett vízszolgáltatók hozzáférjenek az (1) bekezdés c) pontja alapján kapott ellenőrzési eredményekhez.

A fenti információk alapján a tagállamok:

- a) előírhatják a vízszolgáltatók számára egyes paraméterek további ellenőrzését vagy azok tekintetében a víz további kezelését;
 - b) engedélyezhetik a vízszolgáltatóknak egyes paraméterek ellenőrzési gyakoriságának csökkentését vagy egy paraméter törlését a 11. cikk (2) bekezdése a) pontjának rendelkezéseivel összhangban a vízszolgáltató által ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből anélkül, hogy a szolgáltatóknak kockázatértékelést kellene készíteniük az ellátórendszerről, feltéve, hogy:
 - i. ezek a paraméterek nem a II. melléklet B. részének 1. pontja szerinti alapvető paraméterek, és
 - ii. nincs olyan észszerűen előrelátható tényező, amely a vízminőség romlását eredményezné.
- (5) Amennyiben a (4) bekezdés b) pontja szerint engedélyezik a vízszolgáltató számára az ellenőrzési gyakoriság csökkentését vagy egy paraméter törlését, a tagállamok biztosítják, hogy a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó kockázatértékelésnek és kockázatkezelésnek a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett felülvizsgálata során elvégezzék e paraméterek megfelelő ellenőrzését.

9. cikk
Az ellátórendszerrel kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vízszolgáltató elvégezze az ellátórendszer kockázatértékelését és a kapcsolódó kockázatkezelést.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ellátórendszerrel kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés:
 - a) figyelembe vegye az ezen irányelv 8. cikkével összhangban elvégzett kockázatértékelés és kockázatkezelés eredményeit;
 - b) magában foglalja a vízkivétel helyétől a vízkezelésen, -tároláson és -elosztáson át a vízszolgáltatásig a teljes rendszer leírását;
 - c) magában foglalja az ellátórendszerben előforduló veszélyek és veszélyes események meghatározását, valamint azon kockázatok értékelését, amelyeket e veszélyek az emberi fogyasztásra szánt víz minősége tekintetében az emberi egészségre jelenthetnek, figyelembe véve az éghajlatváltozásból, a szivárgásokból és a szivárgó csövekből eredő kockázatokat.
- (3) A (2) bekezdés szerinti kockázatértékelés eredménye alapján a tagállamok biztosítják az alábbi kockázatkezelési intézkedések meghozatalát („az ellátórendszerrel kapcsolatos kockázatkezelés”):
 - a) a vízellátási lánc rendszerében azonosított olyan kockázatok megelőzésére és csökkentésére irányuló ellenőrzési intézkedések meghatározása és végrehajtása, amelyek ronthatják az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét;

- b) az ezen irányelv 8. cikke (3) bekezdésében vagy a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésében előírt vagy e bekezdések alapján hozott intézkedéseken túl további ellenőrzési intézkedések meghatározása és végrehajtása az ellátórendszerben azon kockázatok csökkentése céljából, amelyek a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területén (területein) ronthatják az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét;
- c) a 13. cikknek megfelelően ellátásspecifikus operatív ellenőrzési program végrehajtása;
- d) annak biztosítása, hogy ahol a fertőtlenítés az emberi fogyasztásra szánt víz előállításának vagy szolgáltatásának részét képezi, ott ellenőrizzék az alkalmazott fertőtlenítő kezelés hatékonyságát és a lehető legcsekélyebb mértékre szorítsák le a fertőtlenítés melléktermékei által okozott mindennemű szennyeződést a fertőtlenítés hatásának kockáztatása nélkül, valamint a kezeléshez használt vegyi anyagokból származó mindennemű szennyeződés mértékét, továbbá annak biztosítása, hogy az esetlegesen a vízben maradó anyagok ne veszélyeztessék a 4. cikkben előírt általános kötelezettségek teljesítését;
- e) a kockázatkezelés részeként annak ellenőrzése, hogy az ellátási láncban felhasznált, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagok, kezeléshez használt vegyi anyagok és szűrőközegek eleget tesznek-e a 11. és 12. cikkben meghatározott követelményeknek.

(4) Az ellátórendszerre vonatkozó kockázatértékelés eredményei alapján a tagállamok:

- a) engedélyezik valamely paraméter törlését az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből vagy csökkentik az ellenőrzési gyakoriságot az alábbi esetekben, feltéve, hogy az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy ez nem rontja az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét:
 - i. valamely paraméternek a kezeletlen vízben való előfordulása alapján, a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó kockázatértékeléssel összhangban;

- ii. amikor egy paraméter jelenlétét kizárólag egy adott kezelési vagy fertőtlenítési módszer alkalmazása indokolhatja, a vízszolgáltató azonban nem alkalmazza ezt a módszert; vagy
 - iii. a II. melléklet C. részében felsorolt előírások alapján.
- b) gondoskodnak az emberi fogyasztásra szánt vízben a 13. cikknek megfelelően ellenőrizendő paraméterek jegyzékének kibővítéséről vagy az ellenőrzési gyakoriság növeléséről az alábbi esetekben:
- i. a II. melléklet C. részében felsorolt előírások alapján;
 - ii. valamely paraméternek a kezeletlen vízben való előfordulása alapján, a 8. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó kockázatértékeléssel összhangban.
- (5) A vízellátással kapcsolatos kockázatértékelés a következőkre terjed ki: az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt azon paraméterek, amelyek a II. melléklet B. része értelmében nem alapvető paraméterek, az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott paraméterek, valamint a 13. cikk (8) bekezdése szerint összeállított megfigyelési listán szereplő anyagok és vegyületek.
- (6) A tagállamok mentesíthetik a naponta átlagosan 10 és 100 m³ közötti mennyiséget szolgáltató, illetve 50–500 főt ellátó vízszolgáltatókat a vízellátással kapcsolatos kockázatértékelés és kockázatkezelés elvégzése alól, feltéve, hogy az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy ez nem rontja az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét.
- Ilyen esetben a vízszolgáltatók a 13. cikk szerinti rendszeres ellenőrzést végeznek.

10. cikk
A házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos kockázatértékelés

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy sor kerüljön a házi vízelosztó rendszerekkel kapcsolatos kockázatértékelésre, amely az alábbi elemeket tartalmazza:
- a) a házi vízelosztó rendszerekkel, valamint a kapcsolódó termékekkel és anyagokkal kapcsolatos lehetséges kockázatok, illetve annak általános elemzése, hogy e kockázatok befolyásolják-e a víz minőségét azon a ponton, ahol az általában emberi fogyasztás céljára használt csapokból kilép; Az általános elemzés nem terjed ki egyedi ingatlan javak elemzésére;
 - b) az I. melléklet D. részében felsorolt paraméterek ellenőrzése azokon a helyszíneken, ahol az a) pont szerint elvégzett értékelés során a vízminőségre és az emberi egészségre vonatkozóan különleges kockázatokat azonosítottak.

A *Legionella* vagy az ólom esetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a b) pontban említett ellenőrzést az elsőbbségi helyszínekre összpontosítják.

- (2) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés a) pontja szerint elvégzett általános elemzés alapján megállapítják, hogy a házi vízelosztó rendszerek vagy a kapcsolódó termékek és anyagok kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve, illetve ha az (1) bekezdés b) pontja szerint elvégzett ellenőrzés kimutatja, hogy az I. melléklet D. részében meghatározott parametrikus értékek nem teljesülnek, a tagállamok biztosítják, hogy meghozzák az I. melléklet D. részében meghatározott parametrikus értékeknek való meg nem felelés kockázatának csökkentését vagy kizárását szolgáló megfelelő intézkedéseket.

A *Legionella* esetében ezeket az intézkedéseket legalább az elsőbbségi helyszíneken el kell végezni.

- (3) Annak érdekében, hogy a házi vízelosztással kapcsolatos kockázatokat valamennyi házi vízelosztó rendszerben csökkentsék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az alábbi intézkedések mindegyikét mérlegeljék, és a relevánsnak ítélt intézkedéseket meg is valósítsák:
- a) a köz-, illetve magántulajdonban lévő létesítmények tulajdonosainak ösztönzése a házi vízelosztással kapcsolatos kockázatértékelés elvégzésére;
 - b) a köz-, illetve magántulajdonban lévő helyszínek fogyasztóinak és tulajdonosainak tájékoztatása az arra irányuló intézkedésekről, hogy csökkentsék vagy kizárják annak kockázatát, hogy a házi vízelosztó rendszer miatt az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg a minőségi előírásoknak;
 - c) a fogyasztóknak nyújtott tanácsadás a víz fogyasztásának és használatának feltételeiről, valamint a kockázat ismételt előfordulásának megakadályozására alkalmas intézkedésekről;
 - d) a vízvezeték-szerelőknek és a házi vízelosztó rendszerekkel dolgozó, valamint a vízzel érintkezésbe kerülő termékek és anyagok beszerelésével foglalkozó egyéb szakembereknek szánt képzések előmozdítása;
 - e) a Legionella kapcsán annak biztosítása, hogy hatékony és a kockázattal arányban álló ellenőrzési és kezelési intézkedések álljanak rendelkezésre a betegség megelőzése és esetleges kitörésének kezelése érdekében; és
 - f) az ólom tekintetében – ha ez gazdasági és műszaki szempontból megvalósítható –, a meglévő házi vízelosztó rendszerek ólomtartalmú alkatrészeinek helyettesítésére irányuló intézkedések végrehajtása.

11. cikk
Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő anyagokra vonatkozó higiéniai
minimumkövetelmények

- (1) A 4. cikk alkalmazásában a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz kivételére, kezelésére és elosztására szolgáló új létesítményekben, illetve javítási munkálatok vagy felújítás esetén a meglévő létesítményekben felhasználni kívánt és a vízzel érintkezésbe kerülő anyagok:
- a) sem közvetlenül, sem közvetve ne jelentsenek veszélyt az emberi egészségre, ezen irányelv előírásaival összhangban;
 - b) ne befolyásolják hátrányosan a víz színét, szagát vagy ízét;
 - c) ne kedvezzenek a mikroorganizmusok szaporodásának;
 - d) ne szivárogtassanak a vízbe szennyező anyagokat a rendeltetési céljuk alapján szükségesnél nagyobb mennyiségben.
- (2) Az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az anyagokra vonatkozó egyedi higiéniai minimumkövetelményeket a 22. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében és az V. mellékletben foglalt elvekkel összhangban elfogadandó végrehajtási jogi aktusok útján kell megállapítani, amelyek meghatározzák a következőket:
- a) 3 évvel [ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig a kiindulási anyagok, összetételek és összetevők uniós pozitív listáira felveendő kiindulási anyagok és összetételek vizsgálatához és elfogadásához szükséges közös módszertanokat, ideértve az egyes összetevő anyagokra vagy anyagokra vonatkozó specifikus kioldódási határértékeket és a tudományos előfeltételeket is;

- b) 4 évvel [ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig az Európai Vegyi anyag-ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) által összeállított, lejáratí időpontokat is tartalmazó listák alapján uniós pozitív listákat az anyaggyártás során felhasználható valamennyi anyagcsoport (szerves, cementáló, fém, zománc, kerámia vagy más szervetlen anyag) kiindulási anyagai, összetételei vagy összetevői tekintetében, adott esetben beleértve a rájuk vonatkozó használati feltételeket és kioldódási határértékeket is, amelyeket az a) albekezdés szerint elfogadott közös módszertanok alapján és a (3) és (4) bekezdés figyelembevételével határoztak meg;
- c) 3 évvel [ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig az uniós pozitív listákön szereplő anyagokból, illetve ilyen kiindulási anyagok, összetételek vagy összetevők kombinációiból előállított, valamely termékben felhasznált végleges anyagok vizsgálatára és elfogadására szolgáló eljárásokat és módszertanokat, ideértve a következőket:
- i. a kioldódási vizsgálathoz használt vízben mérendő vonatkozó anyagok és más paraméterek (úgymint zavarosság, íz, szag, szín, összes szerves széntartalom, nem sejtett anyagok kioldódása és a mikroorganizmusok fokozott szaporodása) meghatározása;
 - ii. a vízminőségre gyakorolt hatások vizsgálatát célzó módszerek, tekintettel az esetleges idevágó EN szabványokra;
 - iii. a vizsgálati eredmények sikerességi/sikertelenségi kritériumai, amelyek révén figyelembe vehető többek között az az átváltási tényező, amellyel az anyagkioldódás csapvízben mért becsült értéke kiszámítható, valamint adott esetben az alkalmazás vagy használat feltételei.

A Bizottság a 21. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza a 768/2008/EK határozat II. mellékletében szereplő modulok alapján alkalmazandó helyes megfelelésértékelési eljárást. Az alkalmazandó megfelelésértékelési eljárás meghatározásakor a Bizottság biztosítja az ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésében foglalt célkitűzéseknek való megfelelést, egyúttal figyelembe véve az arányosság elvét is. E célból a Bizottság a teljesítmény állandóságának értékelésére és ellenőrzésére szolgáló, a 305/2011/EU rendelet V. mellékletében meghatározott 1+. rendszert vagy valamely azzal összességében egyenértékű eljárást veszi alapul, kivéve, ha ez aránytalannak minősülne. Amennyiben az adott megfelelésértékelési eljárásokban megfelelésértékelő szervezetek is részt vesznek, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak e szervezetek kijelölésére vonatkozó szabályokat is tartalmazniuk kell.

- (3) Az uniós pozitív listák kizárólag azok az anyagok, összetételek és összetevők szerepelnek, amelyek felhasználása engedélyezett az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező kész anyagok vagy termékek gyártása során, adott esetben feltüntetve az ezen anyagokra vonatkozó használati feltételeket és kioldódási határértékeket is, amelyeket a (2) bekezdés a) pontja szerint elfogadott közös módszertanok alapján határoztak meg.

Az uniós pozitív listák az Ügynökség ajánlása alapján meghatározott lejárat időpontokat is tartalmaznak, valamint átmeneti rendelkezéseket is tartalmazhatnak. A lejárat időpontokat különösen az anyagok veszélyes tulajdonságai, az alapul szolgáló kockázatértékelések minősége és annak alapján kell megállapítani, hogy e kockázatértékelések mennyire naprakészek.

A Bizottság az Ügynökség (5) bekezdés szerinti véleményei alapján, valamint a legújabb tudományos és technológiai fejleményekkel összhangban rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén aktualizálja a (2) bekezdés b) pontjában említett végrehajtási jogi aktusokat.

Az első felülvizsgálatot az első pozitív lista elfogadását követő 15 éven belül kell elvégezni.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az általa más uniós jogszabály alapján elfogadott vonatkozó jogi aktusok, köztük a szabványosítási megbízások is összhangban legyenek ezen irányelv követelményeivel.

- (4) A (2) bekezdés b) pontjával összhangban elfogadandó első uniós pozitív listáknak többek között a meglévő nemzeti pozitív listákon, más meglévő nemzeti rendelkezéseken, valamint az e nemzeti listák létrehozása céljából készült kockázatértékeléseken kell alapulniuk. E célból a tagállamok legkésőbb [6 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig tájékoztatják az Ügynökséget minden ilyen nemzeti pozitív lista és más nemzeti rendelkezések meglétéről, valamint a rendelkezésre álló értékelő dokumentum(ok)ról.

A szerves anyagok kiindulási anyagait tartalmazó uniós pozitív lista összeállításakor figyelembe kell venni az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyakról szóló, 1935/2004/EK rendelet 5. cikke alapján a Bizottság által létrehozott listát.

- (5) A Bizottság a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azt az eljárást, amelyet a gazdasági szereplőknek, illetve a megfelelő hatóságoknak a kiindulási anyagok, összetételek és összetevők uniós pozitív listákra való felvételére vagy onnan való törlésére irányuló kérelmei tekintetében alkalmazni kell, a kérelemben feltüntetendő információkra vonatkozó követelményeket is ideértve. A kérelmeket az Ügynökséghez kell benyújtani.

Az eljárás biztosítja, hogy a kérelmekhez kockázatértékelést mellékeljenek, valamint hogy a gazdasági szereplők, illetve a megfelelő hatóságok meghatározott formátumban bocsássák rendelkezésre a kockázatértékeléshez szükséges információkat.

Az Ügynökségnek az 1907/2006/EK rendelet 76. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján létrehozott kockázatértékelési bizottsága az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal megállapítandó határidőn belül véleményt fogad el az e bekezdés szerint benyújtott kérelmekről. Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a kérelmezési eljárás működésére, valamint a kockázatértékelési bizottság és az Ügynökség általi véleményezésre vonatkozó további eljárási rendelkezéseket is tartalmazhatnak.

- (6) A tagállamok úgy tekintik, hogy a (2) bekezdésben foglalt egyedi követelmények alapján jóváhagyott termékek eleget tesznek az (1) bekezdésben előírt követelményeknek.

A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában csak olyan, az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkező termékek kerüljenek forgalomba, amelyeket az ezen irányelvvel összhangban jóváhagyott kész anyagok felhasználásával állítottak elő.

A tagállamok ugyanakkor különleges vagy kellően indokolt körülmények esetén – különösen, ha ezt a helyi kezeletlen víz minősége szükségessé teszi – az EUMSZ 193. cikkével összhangban szigorúbb védintézkedéseket is elfogadhatnak az anyagok használatára vonatkozóan. Az ilyen intézkedésekről értesítik a Bizottságot.

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékekre az (EU) 2019/1020 rendeletet kell alkalmazni.

- (7) A (2) bekezdésben említett szabályok elfogadásáig a tagállamok jogosultak a kiindulási anyagokra vagy az anyagokra vonatkozó, az (1) bekezdésben említett higiéniai minimumkövetelményekkel kapcsolatos nemzeti intézkedéseiket fenntartani vagy újakat elfogadni, feltéve, hogy azok összhangban vannak a Szerződés rendelkezéseivel.
- (8) Az 1025/2012/EU rendelet⁵¹ 10. cikkével összhangban a Bizottság felkér egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy az e cikknek való megfelelés előmozdítása céljából dolgozzanak ki az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékek egységes vizsgálatát és értékelését lehetővé tevő európai szabványt.

⁵¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

- (9) A Bizottság a 21. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, hogy harmonizált előírásokat határozzon meg az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékeken feltüntetendő olyan szembetűnő, tisztán olvasható és eltávolíthatatlan jelölésre vonatkozóan, amellyel jelezni kell az e cikknek való megfelelést.
- (10) A Bizottság legkésőbb 9 évvel az ezen irányelv átültetésének napját követően – különösen az 1935/2004/EK rendelet és a 305/2011/EU rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatok alapján – felülvizsgálja az e cikkben ismertetett rendszer működését, és jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy:
- a) az Unió egész területén megfelelően biztosított-e az emberi egészség védelme;
 - b) biztosított-e az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő termékek belső piacának megfelelő működése;
 - c) szükség van-e további jogalkotási javaslatokra ezen a területen.
- (11) Az e cikkben foglalt követelmények nemzeti végrehajtása során a 4. cikk (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.
- (12) E cikk alkalmazásában:

„kiindulási anyag”: szerves anyagok, illetve cementáló anyagokhoz szükséges keverékek előállítása céljából szándékosan hozzáadott anyag;

„összetétel”: fém, zománc, kerámia vagy más szervesetlen anyag kémiai összetétele.

12. cikk

Az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő, kezeléshez használt vegyi anyagokra és szűrőközegekre vonatkozó minimumkövetelmények

- (1) A 4. cikk alkalmazásában a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel érintkezésbe kerülő, kezeléshez használt vegyi anyagok és szűrőközegek:
 - a) sem közvetlenül, sem közvetve ne jelentsenek veszélyt az emberi egészségre, ezen irányelv előírásaival összhangban;
 - b) ne befolyásolják hátrányosan a víz színét, szagát vagy ízét;
 - c) ne kedvezzenek a mikroorganizmusok szaporodásának;
 - d) ne szennyezzék a vizet a rendeltetési céljuk alapján szükségesnél nagyobb mértékben.
- (2) Az e cikkben foglalt követelmények nemzeti végrehajtása során a 4. cikk (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.
- (3) Az (1) bekezdésnek megfelelően, valamint az 528/2012/EU rendelet, illetve a kezeléshez használt egyes vegyi anyagokra és az egyes szűrőközegekre vonatkozó meglévő és releváns EN szabványok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a kezeléshez használt vegyi anyagok és a szűrőközegek jellemzőit és tisztaságát ellenőrizzék és szavatolják.

13. cikk
Ellenőrzés

- (1) A tagállamok e cikkkel és a II. melléklet A. és B. részével összhangban megtesznek minden szükséges intézkedést az emberi fogyasztásra szánt víz minősége rendszeres ellenőrzésének biztosítására, hogy meggyőződjenek arról, hogy a fogyasztók rendelkezésére álló víz megfelel-e az irányelv követelményeinek és különösen az 5. cikkkel összhangban megállapított parametrikus értékeknek. A mintákat olyan módon kell venni, hogy azok az egész év során fogyasztott víz minőségét reprezentatív módon jellemezzék.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt kötelezettségek teljesítése érdekében a II. melléklet A. részével összhangban megfelelő ellenőrzési programokat kell kialakítani valamennyi emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozóan. Az ellenőrzési programoknak ellátásspecifikusnak kell lenniük, figyelembe kell venniük a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területének (területeinek) és az ellátórendszerek kockázatértékelésének eredményét, továbbá a következő elemekből kell állniuk:
- a) az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt paraméterek, illetve az 5. cikk (3) bekezdésével, a II. melléklettel, valamint – amennyiben az ellátórendszer kockázatértékelésére sor került – a 9. cikkkel és a II. melléklet C. részével összhangban meghatározott paraméterek ellenőrzése, kivéve, ha valamely tagállam úgy dönt, hogy az említett paraméterek egyikét a 8. cikk (5) bekezdésével összhangban törölni lehet az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből;
 - b) az I. melléklet D. részében felsorolt paraméterek ellenőrzése a házi vízelosztó rendszerek kockázatértékelése céljából, a 10. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően;
 - c) a (8) bekezdés ötödik albekezdésével összhangban összeállított megfigyelési listán szereplő anyagok és vegyületek ellenőrzése;
 - d) a veszélyek és a veszélyes események azonosítása céljából végzett ellenőrzések, a 8. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően;

- e) a II. melléklet A. részének 3. pontjával összhangban végzett operatív ellenőrzés.
- (3) Az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk a mintavételi helyeket, amelyeknek pedig meg kell felelniük a II. melléklet D. részében megfogalmazott vonatkozó követelményeknek.
- (4) A tagállamok betartják a III. mellékletben szereplő, a paraméterek elemzésével kapcsolatos előírásokat a következő elvek figyelembevételével:
- a) a III. melléklet A. részében meghatározott elemzési módszereken kívül egyéb módszerek is használhatók, amennyiben a tagállamok a Bizottságot az egyéb módszerekre és azok egyenértékűségére vonatkozó minden információval ellátva bizonyítják, hogy az eltérő módszerrel kapott eredmények legalább olyan megbízhatóak, mint a meghatározott módszerekkel kapottak;
 - b) a III. melléklet B. részében felsorolt paraméterek esetében bármilyen elemzési módszer használható, feltéve hogy megfelel az ott leírt követelményeknek.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy esetenkénti megítélés alapján kiegészítő ellenőrzést végezzenek az olyan anyagok és mikroorganizmusok tekintetében, amelyekre nem határoztak meg az 5. cikknek megfelelő parametrikus értéket, ha okkal gyanítható, hogy azok olyan mennyiségben vagy számban lehetnek jelen, amelyek potenciális veszélyt jelentenek az emberi egészségre nézve.
- (6) A Bizottság [három évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig a 21. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el annak érdekében, hogy ezen irányelvet kiegészítse a mikroműanyagok mérésére szolgáló módszertan ismertetésével, hogy az említett anyagokat a 13. cikk (8) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését követően felvehesse a megfigyelési listára.
- (7) A Bizottság legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követően 3 évvel technikai iránymutatást dolgoz ki az elemzési módszerek tárgyában, többek között a „PFA-k összesen” és a „PFA-k összege” ellenőrzéséhez használt kimutatási határok, parametrikus értékek és mintavételi gyakoriság vonatkozásában.

- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján létrehozza és frissíti a potenciális veszélyt jelentő, közegészségügyi vagy tudományos szempontból fontos anyagok és vegyületek megfigyelési listáját, amely például gyógyszereket, endokrin károsító vegyületeket, illetve mikroműanyagokat foglalhat magában.

Az anyagokat és vegyületeket abban az esetben kell felvenni a megfigyelési listára, ha valószínűleg jelen vannak az emberi fogyasztásra szánt vízben, és kockázatot jelenthetnek az emberi egészségre nézve. Ehhez a Bizottságnak különösen a WHO tudományos kutatásaira kell támaszkodnia. Minden új anyag felvételét ezen irányelv 1. és 4. cikke alapján megfelelően indokolni kell.

A béta-ösztadiolt (50-28-2) és a nonil-fenolt fel kell venni az első megfigyelési listára az endokrin károsító tulajdonságaiknak, valamint annak alapján, hogy kockázatot jelentenek az emberi egészségre nézve. Az első megfigyelési listát [egy évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig kell elfogadni.

A megfigyelési listán minden egyes anyagra, illetve vegyületre vonatkozóan meg kell adni egy irányértéket, valamint szükség esetén egy olyan lehetséges elemzési módszert, amely nem jár túlzott költségekkel.

A tagállamok az emberi fogyasztásra szánt víz ellátási láncának megfelelő pontjain teljesítendő ellenőrzési követelményeket állapítanak meg a megfigyelési listán szereplő anyagok, illetve vegyületek lehetséges jelenlétére vonatkozóan.

E célból a tagállamok – az ellenőrzési követelmények átfedésének elkerülése érdekében – figyelembe vehetik az ezen irányelv 8. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint gyűjtött információkat, továbbá felhasználhatják a 2013/39/EU irányelvvel⁵², a 2008/105/EK irányelvvel és a 2000/60/EK irányelvvel, illetve más vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban gyűjtött ellenőrzési adatokat.

A 18. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint összeállított adatkészletnek tartalmaznia kell az ellenőrzési eredményeket a 8. cikk (1) bekezdése b) pontjával összhangban gyűjtött ellenőrzési eredményekkel együtt.

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/39/EU irányelve (2013. augusztus 12.) a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 226., 2013.8.24., 1.o.).

Amennyiben ezeket az anyagokat, illetve vegyületeket a 8. cikk (1) bekezdése vagy e bekezdés ötödik albekezdése alapján a megfigyelési listán meghatározott irányértékeket meghaladó koncentrációban mutatják ki, a tagállamok biztosítják a következő intézkedések mérlegelését, és gondoskodnak a relevánsnak ítélt intézkedések meghozataláról:

- a) megelőző intézkedések, kockázatsökkentő intézkedések, ellenőrzés a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területén (területein) vagy a kezeletlen vízben a 8. cikk (3) bekezdésének a), b) és c) pontja alapján;
- b) a vízszolgáltatók kötelezése arra, hogy ellenőrizzék ezeket az anyagokat és vegyületeket a 8. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban;
- c) a vízszolgáltatók kötelezése annak ellenőrzésére, hogy a kezelés megfelelő-e az irányérték eléréséhez, illetve szükség esetén a kezelés optimalizálására; és
- d) a 14. cikk (6) bekezdése szerinti korrekciós intézkedések meghozatala, amennyiben a tagállamok ezt az emberi egészség védelme érdekében szükségesnek tartják.

Az e bekezdésben előírányzott végrehajtási jogi aktusokat a 20. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk *Korrekciós intézkedések és a használat korlátozása*

- (1) Az 5. cikk szerinti parametrikus értékek be nem tartása esetén a tagállamok biztosítják az okok feltárására irányuló azonnali vizsgálatot.

- (2) Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségek teljesítését célzó intézkedések ellenére az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg az 5. cikknek megfelelően meghatározott parametrikus értékeknek – továbbá a 6. cikk (2) bekezdésében foglaltak tiszteletben tartva –, az érintett tagállam köteles gondoskodni arról, hogy a lehető legrövidebb időn belül, prioritásként sor kerüljön a víz minőségének helyreállítására irányuló szükséges korrekciós intézkedésekre, figyelembe véve többek között azt, hogy milyen mértékű az adott parametrikus érték meghaladása, illetve hogy mekkora az emberi egészség kapcsolódó potenciális veszélyeztetettsége.

Az I. melléklet D. részében foglalt parametrikus értékeknek való meg nem felelés esetén estén hozandó korrekciós intézkedések között szerepelniük kell a 10. cikk (3) bekezdésében említett intézkedéseknek is.

- (3) A tagállamok – a parametrikus értékek teljesülésétől függetlenül – egyrészt gondoskodnak arról, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatását minden olyan esetben betiltsák, vagy használatát korlátozzák, amikor az potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre nézve, másrészt meghozzanak az emberi egészség védelmében szükséges minden egyéb korrekciós intézkedést.

A tagállamok az I. melléklet A. és B. részében a parametrikus értékekre vonatkozóan előírt minimumkövetelmények betartásának elmulasztását az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek tekintik, kivéve, ha az illetékes hatóságok a parametrikus értékeknek való meg nem felelést jelentéktelennek minősítik.

- (4) A (2) és a (3) bekezdésben említett esetekben, amennyiben a parametrikus értékeknek való meg nem felelés az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélynek minősül, a tagállamok a lehető legrövidebb időn belül meghozzák az összes alábbi intézkedést:
- a) értesítik az érintett fogyasztókat az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyről és annak okáról, a parametrikus érték túllépéséről és a megtett korrekciós intézkedésekről, ideértve a vízhasználat tiltását vagy korlátozását, illetve az egyéb intézkedéseket;
 - b) megfelelő és naprakész tanácsokkal látják el a fogyasztókat a vízfogyasztás és a vízhasználat feltételeiről, különös figyelmet fordítva a vízzel kapcsolatos kockázatoknak fokozottabban kitett lakossági csoportokra;

- c) tájékoztatják a fogyasztókat arról, hogy megállapították: a víz már nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és a rendes vízszolgáltatás helyreállt.
- (5) Az illetékes hatóságok vagy egyéb megfelelő szervek döntenek el, hogy a (3) bekezdés értelmében milyen intézkedést kell hozni, szem előtt tartva azt, hogy milyen kockázatot jelenthet az ember egészségére nézve az emberi fogyasztásra szánt vízellátás megszakítása vagy a használat korlátozása.
- (6) Amennyiben az I. melléklet C. részében foglalt parametrikus értékek vagy előírások nem teljesülnek, a tagállamok megvizsgálják, hogy a teljesülés hiánya jelent-e valamilyen kockázatot az emberi egészségre nézve. A tagállamok korrekciós intézkedéseket hoznak a víz minőségének helyreállítására, amennyiben ez az emberi egészség védelme érdekében szükséges.

15. cikk *Eltérések*

- (1) A tagállamok kellően indokolt körülmények között eltérést engedélyezhetnek az I. melléklet B. részében foglalt, illetve az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott parametrikus értékek teljesítése alól, az általuk meghatározandó maximális mértékig, feltéve, hogy az eltérés nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és feltéve hogy az adott térségben az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatását más, észszerű módon nem lehet fenntartani. Az eltéréseknek az alábbi esetekre kell korlátozódniuk:
- a) emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjának új vízgyűjtő területe;
 - b) emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjának vízgyűjtő területén feltárt új szennyező forrás, illetve újonnan felkutatott vagy észlelt paraméterek; vagy
 - c) emberi fogyasztásra szánt víz kivételi pontjának meglévő vízgyűjtő területén kialakuló, olyan előre nem látható és kivételes helyzet, amely a parametrikus értékek átmeneti korlátozott túllépéséhez vezethet.

Az eltérést a lehető legrövidebb időre kell korlátozni, amely nem haladhatja meg a három évet, és amely időszak végéhez közeledve a tagállamok értékelik, hogy történt-e elegendő előrelépés.

A tagállamok rendkívüli körülmények között második eltérést engedélyezhetnek az első albekezdés a) és b) pontja tekintetében. Amennyiben valamely tagállam ilyen második eltérést szándékozik engedélyezni, az értékelésről és a második eltérésre vonatkozó döntést megalapozó indokokról értesítenie kell a Bizottságot. A második eltérés időtartama nem haladhatja meg a három évet.

(2) Az (1)bekezdésben foglaltakkal összhangban engedélyezett bármely eltérésre vonatkozóan meg kell határozni a következőket:

- a) az eltérés oka;
- b) a szóban forgó paraméter, a korábbi vonatkozó ellenőrzési eredmények, valamint az eltérés ideje alatt megengedett maximális érték;
- c) a földrajzi térség, a naponta szolgáltatott víz mennyisége, az érintett lakosság, illetve az, hogy az eltérés érint-e valamilyen élelmiszer-előállító vállalkozást;
- d) megfelelő ellenőrzési rendszer, szükség szerint megnövelt ellenőrzési gyakorisággal;
- e) a szükséges korrekciós intézkedések tervének rövid összefoglalása, beleértve a munkálatok ütemtervét, a becsült költségeket és a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket; és
- f) az eltérés igényelt időtartama.

- (3) Ha az illetékes hatóságok jelentéktelennek minősítik a parametrikus értéknek való meg nem felelést, és ha a 14. cikk (2) bekezdésnek megfelelő korrekciós intézkedés elegendő a probléma 30 napon belüli orvoslására, akkor az eltérés leírásában nem kell megjelölni az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat.

Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak, illetve egyéb szervezeteknek csak az érintett paraméter megengedett legnagyobb értékét és a probléma orvoslására rendelkezésre álló időt kell meghatározniuk.

- (4) A (3) bekezdés további alkalmazása már nem lehetséges, ha egy adott vízellátás a megelőző 12 hónapban összesen 30 napot meghaladó ideig nem felelt meg valamely parametrikus értéknek.
- (5) Az e cikkben foglalt eltéréseket igénybe vevő tagállamnak biztosítania kell, hogy az eltérés által érintett lakosságot haladéktalanul és megfelelő módon tájékoztassák az eltérésről és annak meghatározó feltételeiről. Továbbá az adott tagállam szükség szerint biztosítja a tanácsadást a lakosság egyes olyan konkrét csoportjainak, amelyeknél az eltérés különleges kockázatot jelenthet.

A (3) bekezdésben meghatározott körülmények között az első albekezdésben foglalt kötelezettségek nem alkalmazandók, kivéve, ha az illetékes hatóságok másként döntenek.

- (6) Ez a cikk nem vonatkozik a palackban vagy tartályban kínált, emberi fogyasztásra szánt vízre.

16. cikk
Az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés

- (1) A 2000/60/EK irányelv 9. cikkének, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének sérelme nélkül, a vízelosztás helyi, regionális és kulturális szempontjainak és körülményeinek figyelembevétele mellett a tagállamok megtesznek minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy javítsák vagy fenntartsák az emberi fogyasztásra szánt vízhez való egyetemes hozzáférést, különös tekintettel a tagállamok által meghatározott kiszolgáltatott és marginalizált csoportokra.

A tagállamok ennek érdekében:

- a) azonosítják az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáféréssel nem vagy csak korlátozottan rendelkező személyeket, köztük a kiszolgáltatott és marginalizált csoportokat, valamint a hozzáférés hiányának okait;
 - b) felméri az említettek hozzáféréseinek javítására irányuló lehetőségeket;
 - c) tájékoztatják az említetteket az elosztóhálózathoz való csatlakozás lehetőségeiről vagy az ilyen vízhez való hozzáférés alternatív lehetőségeiről;
 - d) meghozzák az általuk ahhoz szükségesnek és megfelelőnek ítélt intézkedéseket, hogy a veszélyeztetett és marginalizált csoportok vízhez jussanak.
- (2) Az emberi fogyasztásra szánt csapvíz felhasználásának ösztönzése érdekében a tagállamok – az intézkedések szükségességével arányos módon és figyelembe véve az olyan sajátos helyi körülményeket, mint például az éghajlat és a földrajzi viszonyok – biztosítják, hogy a közterületeken kültéri és beltéri berendezések működjenek, amennyiben az műszakilag lehetséges.

A tagállamok a következő intézkedéseket is megtehetik az emberi fogyasztásra szánt csapvíz felhasználásának elterjesztése érdekében:

- a) figyelemfelkeltés a legközelebbi kültéri vagy beltéri berendezésekkel kapcsolatban;

- b) a víz minőségével kapcsolatos lakossági tájékoztatási kampányok indítása;
 - c) a közigazgatásban és a középületekben az emberi fogyasztásra szánt csapvíz biztosításának ösztönzése;
 - d) annak ösztönzése, hogy az emberi fogyasztásra szánt csapvizet ingyenesen vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében biztosítsák az éttermekben, az étkezdékben és a vendéglátási szolgáltatások során.
- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kötelezett hatóságok megkapják azt a segítségnyújtást, amelyet a tagállamok szükségesnek tartanak az e cikkben említett intézkedések végrehajtásához.

17. cikk
A nyilvánosság tájékoztatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – az alkalmazandó adatvédelmi szabályok tiszteletben tartása mellett – a IV. melléklettel összhangban megfelelő és naprakész információk legyenek elérhetők az emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozóan.
- (2) Gondoskodnak arról, hogy minden fogyasztó kérés nélkül rendszeresen, évente legalább egyszer tájékoztatást kapjon a legmegfelelőbb és könnyen elérhető formában (pl. a számláján vagy digitális úton, például intelligens alkalmazásokon keresztül) az alábbiakról:
- a) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségére vonatkozó információk, beleértve az indikátorparamétereket is;
 - b) a szolgáltatott, emberi fogyasztásra szánt víz literenkénti és köbméterenkénti ára;
 - c) a háztartás által fogyasztott mennyiség, legalább évente vagy számlázási időszakonként, valamint a háztartási fogyasztás alakulása az éven belül, ha az műszakilag megvalósítható, és csak akkor, ha ez az adat a vízszolgáltató rendelkezésére áll;

- d) a háztartás éves vízfogyasztásának összehasonlítása a háztartások átlagos fogyasztásával, amennyiben ez a c) ponttal összhangban alkalmazandó;
 - e) a IV. mellékletben előírt információkat tartalmazó weboldal címe.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a 2003/4/EK és a 2007/2/EK irányelvet.

18. cikk
A végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos tájékoztatás

- (1) A 2003/4/EK irányelv és a 2007/2/EK irányelv sérelme nélkül a tagállamok az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével:
- a) [Hat évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig összeállítják, majd hatévente naprakésszé teszik az emberi fogyasztásra szánt vízhez való hozzáférés javítását és használatának előmozdítását célzó intézkedésekre vonatkozó adatokat, és megadják, hogy lakosságuk mekkora aránya fér hozzá emberi fogyasztásra szánt vízhez. Ez nem foglalja magában a palackozott vizet;
 - b) [négy és fél évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig összeállítják, majd hatévente naprakésszé teszik a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területére (területeire) vonatkozó, a 8. cikk szerinti kockázatértékelésekre és kockázatkezelésekre vonatkozó adatkészletet, valamint [hat évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig összeállítják, majd hatévente naprakésszé teszik a házi vízelosztó rendszerek 10. cikk szerinti kockázatértékelésére vonatkozó adatkészletet, beleértve a következő adatelemeket:
 - i. a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti információk a vízkivételi pont(ok) vízgyűjtő területéről (területeiről);
 - ii. a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján elvégzett ellenőrzések eredményei; és

- iii. a 8. cikk (3) bekezdése, valamint a 10. cikk (2) és (3) bekezdése alapján hozott intézkedésekre vonatkozó tömör tájékoztatás, amely tartalmazza a 10. cikk (3) bekezdésének f) pontja alapján hozott intézkedések típusára és az azokkal elért eredményekre vonatkozó adatokat is;
- c) összeállítják, majd évente naprakésszé teszik az I. melléklet A. és B. részében meghatározott parametrikus értékek túllépéséről a 9. és a 13. cikk alapján gyűjtött ellenőrzési adatokat, valamint a 14. cikk alapján meghozott korrekciós intézkedések adatait;
- d) összeállítják, majd évente naprakésszé teszik az ivóvízzel kapcsolatos, az emberi egészségre potenciális kockázatot jelentő olyan eseményekre vonatkozó adatokat, amelyek 10 napos egybefüggő időszaknál tovább álltak fenn és legalább 1 000 személyt érintettek, akár sor került a parametrikus értékek túllépésére, akár nem, és ismertetik az események okát és a 14. cikknek megfelelően hozott korrekciós intézkedéseket;
- e) összeállítják, majd évente naprakésszé teszik a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban engedélyezett valamennyi eltérésre vonatkozó adatokat, beleértve a 15. cikk (2) bekezdésében előírt adatokat is.

Amennyiben lehetséges, a 2007/2/EK irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott téradatszolgáltatásokat kell használni az említett adatkészletek közzétételére.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ hozzáférjen az (1) bekezdésben említett adatkészletekhez.

- (3) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség uniós szintű áttekintést tesz közzé és tart naprakészen a tagállamok által rendszeresen vagy a Bizottság kérése nyomán összegyűjtött adatok alapján.

Az uniós szintű áttekintésnek értelemszerűen tartalmaznia kell az ezen irányelvből eredő outputokra, eredményekre és hatásokra vonatkozó mutatókat, az egész Unióra kiterjedő áttekintő térképeket és a tagállami áttekintő jelentéseket.

- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározhatja az (1) és (3) bekezdéssel összhangban szolgáltatandó információk formátumát és a benyújtásukra vonatkozó szabályokat, beleértve többek között a (3) bekezdés szerinti mutatókra, az egész Unióra kiterjedő áttekintő térképekre és tagállami áttekintő jelentésekre vonatkozó részletes követelményeket.

Az első albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 22. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (5) A tagállamok a 2007/2/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említett bármely indokkal eltérhetnek e cikk rendelkezéseitől.

19. cikk Értékelés

- (1) A Bizottság [12 évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig elvégzi ezen irányelv értékelését. Az értékelésnek többek között a következő elemeken kell alapulnia:

- a) az irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok;
- b) a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban összeállított adatkészletek, valamint a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által összeállított uniós szintű áttekintések;
- c) releváns tudományos, analitikai és epidemiológiai adatok;

- d) az Egészségügyi Világszervezet ajánlásai, amennyiben rendelkezésre állnak.
- (2) Az értékelés keretében a Bizottság különös figyelmet fordít ezen irányelv teljesítményére a következők tekintetében:
- a) a 7. cikk szerinti kockázatalapú megközelítés;
- b) a 16. cikkben szereplő, a vízhez való hozzáférésre vonatkozó rendelkezések;
- c) a 17. cikk és a IV. melléklet alapján a nyilvánosság számára nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések.
- (3) A Bizottság legkésőbb [hat évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően]-ig, azt követően pedig szükség szerint jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az emberi fogyasztásra szánt víz forrásaira jelentett, mikroműanyagokból, gyógyszerekből és adott esetben egyéb, újonnan megjelenő szennyező anyagokból származó veszélyekről és az ezekkel kapcsolatos esetleges egészségügyi kockázatokról.

20. cikk
Melléletek felülvizsgálata és módosítása

- (1) A Bizottság legalább ötévente, a tudományos és műszaki fejlődésnek, valamint a tagállamok 18. cikk szerinti adatkészletekben szereplő, kockázatalapú vízbiztonsági megközelítésének tükrében áttekinti az I. és II. mellékletet, továbbá adott esetben módosításokról szóló jogalkotási javaslatokat nyújt be a Szerződéssel összhangban.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján szükség szerint módosítsa a III. mellékletet annak a tudományos és technikai fejlődéshez való hozzáigazítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján, elsősorban az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által végzett felülvizsgálat alapján, a műszaki fejlődéshez való hozzáigazításhoz szükséges mértékben módosítsa a biszfenol-A-nak az I. melléklet B. részében szereplő határértékét.

21. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 4. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (5) és (9) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, valamint a 20. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól [ezen irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (5) és (9) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, valamint a 20. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (6) A 4. cikk (3) bekezdésének, a 11. cikk (2) bekezdése második albekezdésének, a 11. cikk (5) és (9) bekezdésének, a 13. cikk (6) bekezdésének, valamint a 20. cikk (2) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

22. cikk
Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

23. cikk
Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról ... [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig tájékoztatják a Bizottságot, és tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról.

24. cikk
Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2., az 5–23. cikknek és az I–V. mellékletnek ... [2 évvel ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk
Átmeneti időszak

- (1) A tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz [3 évvel ezen irányelv átültetésének határidejét követően] megfeleljen az I. melléklet B. részében meghatározott parametrikus értékeknek az alábbi paraméterek esetében: klorát, klorit, biszfenol-A, haloecetsavak, mikrocisztin-LR, PFA-k összesen, PFA-k összege, uránium.
- (2) Ezen átmeneti időszak alatt a vízszolgáltatók nem kötelezhetők az emberi fogyasztásra szánt víznek a 13. cikk szerinti ellenőrzésére az (1) bekezdésben felsorolt paraméterek tekintetében.

26. cikk
Hatályon kívül helyezés

- (1) A VI. melléklet A. részében említett eszközökkel módosított 98/83/EK irányelv [a 24. cikk (1) bekezdése első albekezdésében említett időpont utáni nap]-val/-vel hatályát veszti, nem érintve a VI. melléklet B. részében említett irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

- (2) A tagállamok által a 98/83/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése alapján engedélyezett és [ezen irányelv átültetésének határideje]-án/-én még alkalmazandó eltéréseket érvényességük végéig alkalmazni kell. A 15. cikk szerinti megújításukra pedig csak akkor kerülhet sor, ha még nem került engedélyezésre második eltérés. A tagállamok által ezen irányelv hatálybalépésének napja előtt már megadott eltérések esetében továbbra is alkalmazandó a tagállamok azon joga, hogy a Bizottságtól a 98/83/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban harmadik eltérést kérjenek.

27. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

28. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

AZ EMBERI FOGYASZTÁSRA SZÁNT VÍZ MINŐSÉGÉNEK ÉRTÉKEKÉRE SZOLGÁLÓ PARAMETRIKUS ÉRTÉKEK MINIMUMKÖVETELMÉNYEI

A. RÉSZ

Mikrobiológiai paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Fekális enterococcusok	0	Egyedszám/100 ml	A palackokba vagy tartályokba töltött víz esetében a mértékegység: egyedszám/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	Egyedszám/100 ml	A palackokba vagy tartályokba töltött víz esetében a mértékegység: egyedszám/250 ml

B. RÉSZ

Kémiai paraméterek

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Akrilamid	0,10	µg/l	A parametrikus érték a monomerek vízben maradó koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.
Antimon	10	µg/l	
Arzén	10	µg/l	
Benzol	1,0	µg/l	
Benzo(a)pirén	0 010	µg/l	
Biszfenol-A	2,5	µg/l	
Bór	1,5	mg/l	2,4 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni, ha az érintett ellátórendszer elsődleges vízforrása sótalanított víz, illetve az olyan régiókban, ahol a geológiai feltételek magas bórszintet eredményezhetnek a felszín alatti vizekben.
Bromát	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Klorát	0,25	mg/l	0,7 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítéskor használt fertőtlenítési módszerek klorát, és különösen klór-dioxid keletkezésével járnak. Amennyiben lehetséges a fertőtlenítés hatásának veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell az alacsonyabb értékekre.
			Ezt a paramétert kizárólag az említett fertőtlenítési módszerek használatakor kell mérni.

Klorit	0,25	mg/l	0,7 mg/l parametrikus értéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítésekor használt fertőtlenítési módszerek klorit, és különösen klór-dioxid keletkezésével járnak.
			Amennyiben lehetséges a fertőtlenítés hatásának veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell az alacsonyabb értékekre.
			Ezt a paramétert kizárólag az említett fertőtlenítési módszerek használatakor kell mérni.
Króm	25	µg/l	Az értéket legkésőbb [ezen irányelv hatálybalépésétől számított 15 év elteltével]-ig kell elérni. A króm parametrikus értéke addig az időpontig 50 µg/l.
Réz	2,0	mg/l	
Cianid	50	µg/l	
1,2 – diklór-etán	3,0	µg/l	
Epiklórhidrin	0,10	µg/l	A parametrikus érték a monomerek vízben maradó koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.
Fluorid	1,5	mg/l	
Haloecetsavak (HAA5)	60	µg/l	Ezt a paramétert kizárólag abban az esetben kell mérni, ha az emberi fogyasztásra szánt víz fertőtlenítésekor használt fertőtlenítési módszerek haloecetsavak keletkezésével járhatnak. Az alábbi öt reprezentatív anyag összege: monoklór-, diklór- és triklór-ecetsav, mono- és dibrom-ecetsav.

Ólom	5	µg/l	Az értéket legkésőbb [ezen irányelv hatálybalépésétől számított 15 év elteltével]-ig kell elérni. Az ólom parametrikus értéke addig az időpontig 10 µg/l. Az átmeneti időszakot követően az 5 µg/l értéket legalább a házi vízelosztó rendszerbe irányuló belépési ponton el kell érni. A 11. cikk (2) bekezdése b) pontja tekintetében a csapnál mért 5 µg/l érték alkalmazandó.
Higany	1,0	µg/l	
Mikrocisztin-LR	1,0	µg/l	Ezt a paramétert kizárólag abban az esetben szükséges mérni, ha a vízforrásnál esetleg vízvirágzás tapasztalható (megnövelve a cianobakteriális sejtsűrűséget vagy a vízvirágzás további kialakulásának eshetőségét).
Nikkel	20	µg/l	
Nitrát	50	mg/l	A tagállamok biztosítják, hogy teljesüljön a $\frac{[\text{nitrát}]}{50} + \frac{[\text{nitrit}]}{3} \leq 1$ feltétel, ahol a szögletes zárójelek a nitrát (NO ₃) és nitrit (NO ₂) mg/l-ben kifejezett koncentrációit jelzik, és hogy a 0,10 mg/l nitrit érték teljesüljön a vízkezelő művek kivezetésénél.
Nitrit	0,50	mg/l	A tagállamok biztosítják, hogy teljesüljön a $\frac{[\text{nitrát}]}{50} + \frac{[\text{nitrit}]}{3} \leq 1$ feltétel, ahol a szögletes zárójelek a nitrát (NO ₃) és nitrit (NO ₂) mg/l-ben kifejezett koncentrációit jelzik, és hogy a 0,10 mg/l nitrit érték teljesüljön a vízkezelő művek kivezetésénél.

Növényvédő szerek	0,10	µg/l	„Növényvédő szerek”: – szerves rovarölő szerek (inszekticidek), – szerves gyomirtó szerek (herbicidek), – szerves gombaölő szerek (fungicidek), – szerves férgekirtó szerek (nematocidek), – szerves atkairtó szerek (akaricidek), – szerves algairtó szerek (algicidek), – szerves rágcsálóirtó szerek (rodenticidek), – szerves csigairtó szerek (szlimicidek), – egyéb hasonló termékek (többek között növekedésszabályozók) és az 1107/2009/EK rendelet⁵³ 3. cikkének 32. pontjában meghatározott olyan metabolitjaik, amelyek az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából relevánsak. Egy növényvédőszer-metabolit az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából akkor tekintendő relevánsnak, ha okkal feltételezhető, hogy a növényvédő szerként végzett céltevékenységet tekintve hasonló lényegi tulajdonságokkal rendelkezik, mint a kiindulási növényvédő anyag, vagy a fogyasztó számára (önmagában vagy átalakulási termékei révén) egészségügyi kockázattal jár. A parametrikus érték minden egyes növényvédő szerre külön-külön vonatkozik. Az aldrin, dieldrin, heptaklór és heptaklór-epoxid esetében a
-------------------	------	------	--

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

			parametrikus érték 0,030 µg/l. A tagállamok referenciaértéket határozhatnak meg az ívóvízben található nem releváns növényvédőszer-metabolitok jelenlétének ellenőrzés alatt tartása érdekében. Csak azokat a növényvédő szereket kell ellenőrizni, amelyek a szolgáltatott vízben valószínűleg jelen vannak. A tagállamok által szolgáltatott adatok alapján a Bizottság létrehozhatja a növényvédő szerek és releváns metabolitjaik adatbázisát, figyelembe véve az emberi fogyasztásra szánt vízben való esetleges előfordulásukat.
Növényvédő szerek – összesen	0,50	µg/l	„Növényvédő szerek – összesen”: az ellenőrzés során észlelt és számszerűsített egyes növényvédőszer-tartalmak összege.
PFA-k – összesen	0,50	µg/l	„PFA-k összesen”: a per- és polifluorozott alkilezett anyagok összessége. Ez az érték csak azt követően alkalmazandó, hogy a 13. cikk (7) bekezdésével összhangban kidolgozásra kerültek az e paraméter ellenőrzésére vonatkozó technikai iránymutatások. Ezt követően a tagállamok eldönthetik, hogy a „PFA-k összesen” és a „PFA-k összege” paraméterek közül csak az egyiket, vagy mindkettőt alkalmazzák-e.
PFA-k összege	0,10	µg/l	„PFA-k összege”: az emberi fogyasztásra szánt víz szempontjából aggályosnak minősülő, a III. melléklet B. részének 3. pontjában felsorolt per-és polifluorozott alkilezett anyagok összege. Ez a „PFA-k összesen” csoport olyan alcsoportja, amely egy

			perfluoralkil összetevőt tartalmaz három vagy több szénatommal (azaz $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$), vagy egy perfluoralkil-éter összetevőt kettő vagy több szénatommal (azaz $-C_nF_{2n}OC_mF_{2m}-$, n és $m \geq 1$).
Policiklikus aromás szénhidrogének	0,10	$\mu\text{g/l}$	A következő meghatározott vegyületek koncentrációjának összege: benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, benzo(ghi)perilén és indeno(1,2,3-cd)pirén.
Szelén	20	$\mu\text{g/l}$	30 $\mu\text{g/l}$ parametrikus értéket kell alkalmazni az olyan régiókban, ahol a geológiai feltételek magas szelénszintet eredményezhetnek a felszín alatti vizekben.
Tetraklór-etilén és triklór-etilén	10	$\mu\text{g/l}$	Kiválasztott összetevők koncentrációjának összege.
Trihalometánok – összesen	100	$\mu\text{g/l}$	Amennyiben lehetséges a fertőtlenítés hatásának veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell az alacsonyabb értékekre. A következő meghatározott vegyületek koncentrációjának összege: kloroform, bromoform, dibrómklórmétán, brómdiklórmétán.
Úrán	30	$\mu\text{g/l}$	
Vinilklorid	0,50	$\mu\text{g/l}$	A parametrikus érték a monomerek vízben maradó koncentrációjára vonatkozik, amelyet a szóban forgó polimer vízben való maximális kioldódási jellemzői alapján számítottak ki.

C. RÉSZ

Indikátorparaméterek (új)

Paraméter	Parametrikus érték	Mértékegység	Megjegyzések
Alumínium	200	µg/l	
Ammónium	0,50	mg/l	
Klorid	250	mg/l	A víz nem lehet korrozív.
<i>Clostridium perfringens</i> , beleértve a spórákat is	0	Egyedszám/100 ml	Ezt a paramétert akkor kell mérni, ha a kockázatértékelés jelzi ennek szükségességét.
Szín	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Vezetőkéesség	2500	µS cm ⁻¹ 20 °C-on	A víz nem lehet agresszív.
Hidrogénion koncentráció	≥ 6,5 és ≤ 9,5	pH egység	A víz nem lehet agresszív. A palackokba vagy tartályokba töltött szénsavmentes víz esetében a minimum érték 4,5 pH egységre csökkenthető. A palackokba vagy tartályokba töltött természetes szénsav tartalmú vagy mesterségesen szénsavval dúsított víz esetében a minimumérték alacsonyabb is lehet.
Vas	200	µg/l	
Mangán	50	µg/l	
Szag	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Oxidálhatóság	5,0	mg/l O ₂	Ezt a paramétert nem szükséges mérni, ha a TOC paramétert (összes szerves szén) elemzik.
Szulfát	250	mg/l	A víz nem lehet korrozív.

Nátrium	200	mg/l	
Íz	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
Telepszám 22 °C-on	Rendellenes eltérés nélkül		
Coliform baktériumok	0	egyedszám /100 ml	A palackokba vagy tartályokba töltött víz esetében a mértékegység: egyedszám/250 ml.
Összes szerves széntartalom (TOC)	Rendellenes eltérés nélkül		Ezt a paramétert nem szükséges mérni a napi 10 000 m ³ -nél kisebb kapacitású szolgáltatás esetében.
Zavarosság	Elfogadható a fogyasztók számára, rendellenes eltérés nélkül		
A víz nem lehet agresszív vagy korrozív. Ez különösen a kezelésnek (demineralizálás, lágyítás, membránkezelés, fordított ozmózis stb.) alávetett vizekre vonatkozik.			
Amennyiben az emberi fogyasztásra szánt víz olyan kezelésből származik, amely jelentős mértékben demineralizálja vagy lágyítja a vizet, kalcium- és magnéziumsók adhatók a vízhez, hogy azt így kondicionálva csökkentsék az esetleges káros egészségügyi hatást, valamint a víz agresszív vagy korrozív jellegét, illetve javítsanak annak ízén. Az ilyen eljárásokkal kezelt víz tulajdonságainak figyelembevételével meg lehet meghatározni a lágyított vagy demineralizált vízben található kalcium és magnézium, illetve összes oldott szilárd anyag minimális koncentrációit.			

D. RÉSZ

A házi vízelosztó rendszerre vonatkozó kockázatértékelés szempontjából releváns paraméterek

<i>Legionella</i>	<1000	CFU/l	Ez a parametrikus érték a 10. és a 14. cikkel összefüggésben kerül meghatározásra. Az e cikkek által előírt intézkedések alkalmazása a parametrikus érték alatti mért érték esetén is fontolóra vehető, például fertőzések vagy járványok esetén. Ilyen esetben meg kell erősíteni a fertőzés forrását, és azonosítani kell a fertőzést okozó fajt.
Ólom	10	µg/l	Ez a parametrikus érték a 10. és a 14. cikkel összefüggésben kerül meghatározásra. A tagállamoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük azért, hogy az ezen irányelv hatálybalépésétől számított tizenöt éven belül ennél alacsonyabb, 5 µg/l-es értéket érjenek el.

II. MELLÉKLET

ELLENŐRZÉS

A. RÉSZ

Általános célkitűzések és az emberi fogyasztásra szánt víz ellenőrzésére irányuló programok

1. A 13. cikk (2) bekezdésével összhangban kidolgozott, az emberi fogyasztásra szánt víz ellenőrzésére irányuló programoknak:
 - a) biztosítaniuk kell, hogy az emberi egészségre jelentett kockázatok ellenőrzésére irányuló intézkedések a vízellátási lánc teljes egészében – a vízkivételi területtől a vízkezelésen, víztároláson keresztül a vízelosztásig – hatékonyak legyenek, és hogy a víz a megfelelési ponton egészséges és tiszta legyen;
 - b) biztosítaniuk kell, hogy elérhetők legyenek az emberi fogyasztás céljára szolgáltatott víz minőségével kapcsolatos azon információk, amelyek bizonyítják, hogy a 4. cikkben megállapított kötelezettségek és az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékek teljesülnek;
 - c) meg kell határozniuk az emberi egészségre jelentett kockázatok csökkentésének legmegfelelőbb eszközeit.
2. A 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott ellenőrzési programoknak tartalmazniuk kell az alábbiak egyikét vagy közülük többet:
 - a) diszkrét pontokon vízminták vétele és vizsgálata;
 - b) a folyamatos ellenőrzés során rögzített mérések.

Az ellenőrzési programok a következőkből is állhatnak:

- a) a berendezések működési és karbantartási állapotával kapcsolatos nyilvántartások ellenőrzése;

- b) a vízkivételi területnek, valamint a vízkezelés, a víztárolás és a vízelosztás infrastruktúrájának az ellenőrzése a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában szereplő ellenőrzési követelmények sérelme nélkül.
3. Az ellenőrzési programoknak tartalmazniuk kell továbbá egy olyan operatív ellenőrzési programot, amely gyors betekintést nyújt az operatív teljesítmény alakulásába és a vízminőségi problémákba, valamint lehetővé teszi az előre megtervezett korrekciós intézkedések gyors végrehajtását. Ezen operatív ellenőrzési programoknak ellátás-specifikusnak kell lenniük, figyelembe kell venniük a veszélyek és a veszélyes események azonosításának, valamint az ellátási kockázatértékeléseknek az eredményeit, és úgy kell őket kialakítani, hogy alkalmasak legyenek a vízkinyerést, a vízkezelést, a vízelosztást és a víztárolást érintő összes ellenőrzési intézkedés hatékonyságának megerősítésére.

Az operatív ellenőrzési programnak magában kell foglalnia a zavarosságra vonatkozó paraméternek a vízellátó létesítményben való ellenőrzését, hogy ily módon rendszeresen ellenőrizhető legyen a szűrési eljárásokkal végzett fizikai eltávolítás hatékonysága, az alábbi táblázatban szereplő referenciaértékek és gyakoriság szerint (nem alkalmazandó az olyan felszínközeli források esetében, amelyeknél a zavarosságot vas és mangán okozza):

Működési paraméter	Referenciaérték
Zavarosság	0,3 NTU a minták 95 %-a esetében, az 1 NTU egyetlen esetben sem léphető túl

A vízellátási körzeten belül naponta szállított vagy előállított vízmennyiség (m ³)	Minimális gyakoriság
≤ 1000	Hetente
> 1000 – ≤ 10 000	Naponta
>10 000	Online

Az operatív ellenőrzési programnak ki kell terjednie továbbá a következő paramétereknek a kezeletlen vízben való ellenőrzésére, hogy ily módon ellenőrizhető legyen a mikrobiológiai kockázatokkal szembeni kezelési eljárások hatékonysága:

Működési paraméter	Referenciaérték	Mértékegység	Megjegyzések
Szomatikus coliform baktériumok	50 (kezeletlen víz esetében)	Plakk-képző egységek (PfU) /100 ml	Ezt a paramétert akkor kell mérni, ha a kockázatértékelés jelzi ennek szükségességét. Amennyiben a kezeletlen vízben > 50 PfU /100 ml koncentrációban megtalálható, a vizet a vízkezelési művelet sor lépéseit követően elemezni kell, hogy logaritmikus mértékegységben meg lehessen állapítani a mikroorganizmusok fertőtlenítés utáni csökkenését, illetve fel lehessen mérni, hogy kellően kontrollált-e a kórokozó vírusok átjutásának kockázata.

4. A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrzési programokat folyamatosan és rendszeresen felülvizsgálják, és legalább hatévente frissítsék vagy újra megerősítsék.

B. rész

Paraméterek és mintavételi gyakoriság

1. Paraméterek jegyzéke

A. csoport

A következő paramétereket (A. csoport) a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott gyakorisággal kell ellenőrizni:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), fekális enterococcusok, coliform baktériumok, telepszám 22 °C-on, szín, zavarosság, íz, szag, pH, vezetőképesség;
- b) az ellenőrzési programban az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően, valamint adott esetben az ellátórendszernek a 9. cikkben és a II. melléklet C. részében foglaltak szerinti kockázatértékelése útján relevánsként meghatározott egyéb paraméterek.

Különleges körülmények esetén a következő paramétereket is az A. csoportba tartozó paraméterek közé kell sorolni:

- a) ammónium és nitrit, klóramin alkalmazása esetén;
- b) alumínium és vas, ha vízkezelő szerként használják.

Az *Escherichia coli* (*E. coli*) és a fekális enterococcusok olyan „alapvető paramétereknek” tekintendők, amelyek esetében a 9. cikkel és az e melléklet C. részével összhangban végzett ellátási kockázatértékelés révén nem csökkenthető a mintavételi gyakoriság.

Ezeket legalább a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott gyakorisággal kell ellenőrizni.

B. csoport

Az ezen irányelvben meghatározott valamennyi parametrikus értéknek való megfelelés ellenőrzése érdekében az A. csoportban nem vizsgált és az 5. cikk szerint meghatározott minden egyéb paramétert – az I. melléklet D. részében szereplő paraméterek kivételével – legalább a 2. pontban található 1. táblázatban meghatározott gyakorisággal kell ellenőrizni, kivéve, ha a 9. cikkel és ezen melléklet C. részével összhangban végzett ellátási kockázatértékelés alapján eltérő mintavételi gyakoriság kerül meghatározásra.

2. Mintavételi gyakoriság

1. táblázat Minimális mintavételi és elemzési gyakoriság a megfelelés ellenőrzésére

A vízellátási körzeten belül naponta szállított vagy előállított vízmennyiség (Lásd az 1. és a 2. megjegyzést) m^3		Az A. csoportba tartozó paraméterek a minták száma évente	A B. csoportba tartozó paraméterek a minták száma évente
	< 10	> 0 (Lásd a 4. megjegyzést)	> 0 (Lásd a 4. megjegyzést)
≥ 10	≤ 100	2	1 (Lásd az 5. megjegyzést)
> 100	≤ 1000	4	1
> 1000	≤ 10000	4 az első 1000 m^3 /nap mennyiségre + 3 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 1000 m^3 /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)	1 az első 1000 m^3 /nap mennyiségre + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 4500 m^3 /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)
> 10000	≤ 100000		3 az első 10000 m^3 /nap mennyiségre + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 10000 m^3 /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)
> 100000			12 az első 10000 m^3 /nap mennyiségre, és + 1 a teljes mennyiségen belüli minden további megkezdett 25000 m^3 /nap mennyiségre (Lásd a 3. megjegyzést)

1. megjegyzés: A vízellátási körzet az a földrajzilag meghatározott térség, amelyen belül az emberi fogyasztásra szánt víz egy vagy több forrásból származik, és a víz minősége hozzávetőlegesen egységesnek tekinthető.

2. megjegyzés: A víz mennyiségét a naptári évben vett átlagok alapján számítják ki. A vízellátási körzetben lakók száma is használható a víz mennyisége helyett a minimális gyakoriság meghatározásához, 200 l/(nap*fő) vízfogyasztást feltételezve.
3. megjegyzés: A feltüntetett gyakoriság kiszámítása az alábbi módon történik: pl. $4300 \text{ m}^3/\text{nap} = 16 \text{ minta}$ (4 minta az első $1000 \text{ m}^3/\text{nap}$ mennyiségre + 12 további minta $3300 \text{ m}^3/\text{nap}$ mennyiségre) az A. csoportba tartozó paraméterek esetében.
4. megjegyzés: A tagállamoknak az A. és B. csoportba tartozó paraméterek esetében minimális mintavételi gyakoriságot kell meghatározniuk a – 3. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti mentességben nem részesülő – vízszolgáltatók számára, feltéve, hogy az alapvető paramétereket legalább évente egyszer ellenőrzik.
5. megjegyzés: A tagállamok csökkenthetik a mintavételi gyakoriságot, feltéve, hogy az 5. cikk szerint meghatározott összes paramétert legalább hatévente egyszer ellenőrzik, valamint olyan esetekben, amikor a vízellátó rendszerbe új vízforrást vezetnek vagy a rendszert oly módon alakítják át, hogy az esetleg negatívan érinti a víz minőségét.

C. RÉSZ

Az ellátórendszer kockázatértékelése

1. Az ellátórendszer 9. cikkben említett kockázatértékelésének eredménye alapján az ellenőrzés során figyelembe vett paraméterek jegyzékét ki kell bővíteni és a B. részben meghatározott mintavételi gyakoriságokat növelni kell, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:
 - a) az e mellékletben szereplő paraméterek jegyzéke vagy meghatározott gyakoriságok nem elegendőek a 13. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségek teljesítéséhez;
 - b) a 13. cikk (5) bekezdése értelmében kiegészítő ellenőrzést kell végezni;
 - c) az A. rész 1. pontjának a) alpontjában meghatározott biztosítékokra van szükség;
 - d) a 8. cikk (3) bekezdésének a) pontjával összhangban a mintavételi gyakoriság növelésére van szükség.

2. Az ellátórendszer kockázatértékelését követően az ellenőrzés során figyelembe vett paraméterek jegyzéke szűkíthető, a B. részben meghatározott mintavételi gyakoriságok pedig csökkenthetők, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a mintavétel helyszínét és gyakoriságát a paraméter eredete, valamint variabilitása és koncentrációjának hosszú távú alakulása szerint kell meghatározni a 6. cikkre figyelemmel;
 - b) a minimális mintavételi gyakoriság akkor csökkenthető valamely paraméter esetében, ha legalább egy hároméves időszak alatt rendszeres időközönként, a teljes vízellátási körzetre reprezentatív mintavételi helyeken vett minden minta eredménye alacsonyabb értéket mutat, mint a parametrikus érték 60 %-a;
 - c) az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből valamely paraméter akkor törölhető, ha legalább egy hároméves időszak alatt rendszeres időközönként, a teljes vízellátási körzetre reprezentatív mintavételi helyeken vett minden minta eredménye alacsonyabb értéket mutat, mint a parametrikus érték 30 %-a;
 - d) az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből valamely paraméter olyan kockázatértékelés eredménye alapján törölhető, amely az emberi fogyasztásra szánt víz forrásainak ellenőrzésén alapul, és amely eredményei igazolják az emberi egészség védelmét – az 1. cikkben foglaltak szerint – az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott minden káros hatástól;
 - e) valamely paraméter esetében a mintavételi gyakoriság csak akkor csökkenthető, illetve az ellenőrizendő paraméterek jegyzékéből valamely paraméter csak akkor törölhető, ha a kockázatértékelés megerősíti, hogy nincs olyan észszerűen előrelátható tényező, amely az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének romlását okozná.

Amennyiben [ezen irányelv hatálybalépésének dátuma]-án/-én már rendelkezésre állnak olyan ellenőrzési eredmények, amelyek tanúsítják a 2. pont b)–e) alpontjában meghatározott feltételek teljesülését, akkor ezen ellenőrzési eredmények felhasználásával az említett időponttól kezdve kiigazítható az ellátórendszer kockázatértékelését követő ellenőrzés.

Amennyiben az ellenőrzést már kiigazították a többek között az (EU) 2015/1787 bizottsági irányelv C. részének megfelelően elvégzett ellátási kockázatértékelést követően, a tagállamok rendelkezhetnek a kiigazítás érvényessége megerősítésének lehetőségéről anélkül, hogy a 2. pont b) és c) alpontja szerinti ellenőrzést további legalább hároméves időtartamra előírnák a teljes vízellátási körzet szempontjából reprezentatív mintavételi pontokra vonatkozóan.

D. RÉSZ

Mintavételi módszerek és mintavételi helyek

1. A mintavételek helyét úgy kell kijelölni, hogy teljesüljenek a 6. cikkben a megfelelési pontokra vonatkozó rendelkezések. Elosztó hálózat esetében a tagállam a vízellátási körzeten belül vagy a vízkezelő műnél is vehet mintát konkrét paraméterekre vonatkozóan, ha bizonyítható, hogy az nem okozza az adott paraméterek tekintetében kapott értékek romlását. Amennyire lehetséges, a mintavételek számát időben és térben egyenletesen kell elosztani.
2. A megfelelési ponton történő mintavételt az alábbi követelmények szerint kell végezni:
 - a) bizonyos kémiai paraméterek (különösen a réz, az ólom és a nikkel) esetében a megfelelőség vizsgálata céljából vett mintákat a fogyasztói csapból kell venni a víz előzetes kifolytatása nélkül. 1 liter véletlenszerű napközbeni mintát kell venni. Ehelyett a tagállamok – amennyiben az jobban tükrözi a helyzetüket, például a fogyasztók átlagos heti bevitelét – a csővezetékrendszerben meghatározott ideig stagnáló vízből történő mintavétel módszerét („pangóvíz-módszer”) is alkalmazhatják, feltéve, hogy a vízellátási körzet szintjén ez nem eredményez kevesebb nem megfelelő eredményt, mint a napközbeni véletlenszerű mintavétel;

- b) a mikrobiológiai paraméterek megfelelőségének értékelésére a megfelelési ponton a mintavételt az EN ISO 19458 szabvány „b)” mintavételi célja szerint kell végezni.
3. A házi vízelosztó rendszerekből azokon a pontokon kell *Legionella*-mintákat venni, ahol fennáll e kórokozók terjedésének kockázata, és/vagy a *Legionellának* való szisztémás expozíció szempontjából reprezentatív pontokon. A tagállamoknak iránymutatásokat kell megállapítaniuk a *Legionella*-mintavételi módszerekre vonatkozóan.
4. Az elosztó hálózatban történő mintavételt, a fogyasztói csapoknál történő mintavétel kivételével az ISO 5667-5 szabvány szerint kell végezni. A mikrobiológiai paraméterek vizsgálatára az elosztó hálózatban a mintavételt és minta kezelését az EN ISO 19458 szabvány „a)” mintavételi célja szerint kell végezni.

III. MELLÉKLET

A PARAMÉTEREK ELEMZÉSÉRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrzés és az ezen irányelvnek való megfelelés bizonyítása céljából alkalmazott analitikai módszereket – a zavarosság online mérésének kivételével – az EN ISO/IEC 17025 szabvány vagy más, azzal egyenértékű, nemzetközileg elfogadott szabvány szerint validálják. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a laboratóriumok és az azokkal szerződésben álló felek az EN ISO/IEC 17025 szabványnak vagy más, azzal egyenértékű, nemzetközileg elfogadott szabványnak megfelelő minőségirányítási gyakorlatot kövessenek.

Az alternatív módszereknek az ezen mellékletben meghatározott módszerekkel való egyenértékűsége értékelésének céljából a tagállamok a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként meghatározott EN ISO 17994 szabványt vagy az EN ISO 16140 szabványt használhatják, illetve bármely más hasonló, nemzetközileg elfogadott vizsgálati eljárást alkalmazhatnak az EN ISO 17994 szabvány alkalmazási körén kívül eső, a tenyésztéstől eltérő elveken alapuló módszerek egyenértékűségének megállapítására.

Olyan analitikai módszer hiányában, amely megfelel a B. részben meghatározott, a módszerrel szembeni minimális teljesítménykövetelményeknek, a tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrzés a rendelkezésre álló legjobb, de túlzott költségekkel nem járó technikák alkalmazásával történjen.

A. RÉSZ

Mikrobiológiai paraméterek, amelyek analitikai módszerei meg vannak határozva

A mikrobiológiai paraméterekre vonatkozó módszerek a következők:

- a) *Escherichia coli* (E. coli) és coliform baktériumok (EN ISO 9308-1 vagy EN ISO 9308-2)
- b) Fekális enterococcusok (EN ISO 7899-2)
- c) Telepszám vagy heterotróf csírák száma 22 °C-on (EN ISO 6222)

- d) *Clostridium perfringens*, beleértve a spórákat is (EN ISO 14189)
- e) *Legionella* (EN ISO 11731 az I. melléklet D. részében szereplő értéknek való megfelelés tekintetében)
- A kockázatalapú igazoló ellenőrzés céljából, valamint a tenyésztési módszereket kiegészítendő más módszerek, például az ISO/TS 12869 szabvány, gyors tenyésztési módszerek, nem tenyésztésen alapuló módszerek és molekuláris alapú módszerek – különösen a kvantitatív polimeráz láncreakció (qPCR) – is alkalmazhatók.
- f) Szomatikus coliform baktériumok
- A II. melléklet A. része szerinti operatív ellenőrzés tekintetében az EN ISO 10705-2 és az EN ISO 10705-3 szabvány alkalmazható.

B. RÉSZ

Kémiai és indikátorparaméterek, amelyekre a módszerrel szembeni teljesítménykövetelmények vonatkoznak

1. Kémiai és indikátorparaméterek

Az 1. táblázatban szereplő paraméterek esetében az analitikai módszerrel szemben minimumkövetelmény, hogy képes legyen a parametrikus értéknek megfelelő koncentrációkat az adott parametrikus érték legfeljebb 30 %-ának megfelelő – a 2009/90/EK bizottsági irányelv⁵⁴ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott – alsó méréshatárral és az 1. táblázatban megadott mérési bizonytalansággal mérni. Az eredményt legalább annyi tizedesjegy pontossággal kell megadni, mint amennyivel az I. melléklet B. és C. részében a parametrikus értékeket meghatározták.

Az 1. táblázatban szereplő mérési bizonytalanság nem használható az I. mellékletben megadott parametrikus értékek további tűréshatáraként.

⁵⁴ A Bizottság 2009/90/EK irányelve (2009. július 31.) a vizek állapotának kémiai elemzésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó műszaki előírásoknak a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti megállapításáról (HL L 201., 2009.8.1., 36. o.).

1. táblázat A módszerrel szembeni minimális követelmény – „mérési bizonytalanság”

Paraméterek	Mérési bizonytalanság (Lásd az 1. megjegyzést) a parametrikus érték %-os arányában (a pH kivételével)	Megjegyzések
Alumínium	25	
Ammónium	40	
Akrilamid	30	
Antimon	40	
Arzén	30	
Benzo(a)pirén	50	Lásd a 2. megjegyzést
Benzol	40	
Biszfénol-A	50	
Bór	25	
Bromát	40	
Kadmium	25	
Klorid	15	
Klorát	40	
Klorit	40	
Króm	30	
Réz	25	
Cianid	30	Lásd a 3. megjegyzést
1,2 – diklór-etán	40	
Epiklórhidrin	30	
Fluorid	20	
HAA-k	50	
Hidrogénion koncentráció pH	0,2	Lásd a 4. megjegyzést
Vas	30	
Ólom	30	
Mangán	30	

Higany	30	
Mikrocisztin-LR	30	
Nikkel	25	
Nitrát	15	
Nitrit	20	
Oxidálhatóság	50	Lásd az 5. megjegyzést
Növényvédő szerek	30	Lásd a 6. megjegyzést
PFA-k	50	
Policiklikus aromás szénhidrogének	40	Lásd a 7. megjegyzést
Szelén	40	
Nátrium	15	
Szulfát	15	
Tetraklóretilén	40	Lásd a 8. megjegyzést
Triklóretilén	40	Lásd a 8. megjegyzést
Trihalometánok – összesen	40	Lásd a 7. megjegyzést
Összes szerves széntartalom (TOC)	30	Lásd a 9. megjegyzést
Zavarosság	30	Lásd a 10. megjegyzést
Urán	30	
Vinilklorid	50	

2. Megjegyzések az 1. táblázathoz

1. megjegyzés: A mérési bizonytalanság a felhasznált adatok alapján a mérendő mennyiségre kapott értékek szórására jellemző nemnegatív szám. A mérési bizonytalanságra vonatkozó módszerrel szembeni követelmény ($k = 2$) a táblázatban megadott parametrikus érték százalékos aránya vagy bármely annál szigorúbb érték. Más rendelkezés hiányában a mérési bizonytalanságot a parametrikus érték szintjén kell megbecsülni.
2. megjegyzés: Ha a mérési bizonytalanság értéke nem érhető el, a rendelkezésre álló legjobb technikát kell kiválasztani (60 %-ig).

3. megjegyzés: A módszer meghatározza az összes cianidtartalmat annak minden formájában.
4. megjegyzés: A mérési bizonytalanság értékét pH egységekben fejezik ki.
5. megjegyzés: Referencia-módszer: EN ISO 8467.
6. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények egyedi peszticidekre vonatkoznak és jelzésértékűek. A mérési bizonytalanság értéke számos peszticid esetében 30 % is lehet, más peszticidek esetében azonban legfeljebb 80 %-os érték is megengedhető.
7. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények az egyes anyagokra vonatkoznak, és meg kell felelniük az I. melléklet B. részében az egyes anyagokra vonatkozó parametrikus értékek 25 %-ának.
8. megjegyzés: A módszerrel szembeni követelmények az egyes anyagokra vonatkoznak, és meg kell felelniük az I. melléklet B. részében az egyes anyagokra vonatkozó parametrikus értékek 50 %-ának.
9. megjegyzés: A mérési bizonytalanságot az összes szerves széntartalom (TOC) 3 mg/l-es szintjén kell megbecsülni. Az összes szerves széntartalom és oldott szerves szén meghatározására szolgáló CEN 1484 útmutatót (*Guidelines for the determination of TOC and dissolved organic carbon (DOC)*) kell használni a vizsgálati módszer bizonytalanságának megállapításához.
10. megjegyzés: A mérési bizonytalanságot az EN ISO 7027 szabványnak vagy más, azzal egyenértékű szabvány szerinti módszernek megfelelően 1,0 NTU (nefelometriás turbiditási egység) szinten kell megbecsülni.

3. PFA-k összege

Az alábbi releváns anyagokat az ezen irányelv 13. cikkének (7) bekezdése szerint kidolgozott technikai iránymutatások alapján kell elemezni:

- Perfluor-butánsav (PFBA)
- Perfluor-pentánsav (PFPA)
- Perfluor-hexánsav (PFHxA)
- Perfluor-heptánsav (PFHpA)

- Perfluor-oktánsav (PFOA)
- Perfluor-nonánsav (PFNA)
- Perfluor-dekánsav (PFDA)
- Perfluor-undekánsav (PFUnDA)
- Perfluor-dodekánsav (PFDoDA)
- Perfluor-tridekánsav (PFTrDA)
- Perfluorbután-szulfonsav (PFBS)
- Perfluorpentán-szulfonsav (PFPS)
- Perfluorhexán-szulfonsav (PFHxS)
- Perfluorheptán-szulfonsav (PFHpS)
- Perfluoroktán-szulfonsav (PFOS)
- Perfluornonán-szulfonsav (PFNS)
- Perfluordekán-szulfonsav (PFDS)
- Perfluorundekán-szulfonsav
- Perfluordodekán-szulfonsav
- Perfluortridekán-szulfonsav

Az említett anyagokat ellenőrizni kell, ha a vízgyűjtő terület(ek)re vonatkozó, az ezen irányelv 8. cikke szerint végzett kockázatértékelés és kockázatkezelés során megállapítják, hogy ezek az anyagok valószínűleg jelen vannak az adott vízellátásban.

IV. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

Az 1–8. pontban meghatározott információkat felhasználóbarát és igényre szabott módon online elérhetővé kell tenni a fogyasztók számára.

Indokolt kérésre a fogyasztók igényelhetik, hogy más módon is hozzáférhessenek az információkhoz:

1. az illetékes vízszolgáltatónak, a szolgáltatási területnek és az ellátott személyek számának, valamint a vízelőállítás módjának a megjelölése, ideértve az alkalmazott vízkezelési és fertőtlenítési módszerek típusaira vonatkozó általános tájékoztatást is. A tagállamok a 2007/2/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban eltérhetnek ettől a követelménytől;
2. az I. melléklet A., B. és C. részében felsorolt paraméterekre vonatkozó legfrissebb ellenőrzési adatok, ezen belül az ellenőrzési gyakoriság az 5. cikkel összhangban meghatározott parametrikus értékkel együtt. Az ellenőrzés eredményei nem lehetnek egy évnél régebbiek, kivéve, ha az ellenőrzés ezen irányelvben meghatározott gyakorisága ezt megengedi;
3. az alábbi paraméterekre vonatkozó, az I. melléklet C. részében nem szereplő információk és a kapcsolódó értékek:
 - a) keménység;
 - b) vízben oldott ásványi anyagok, anionok/kationok
 - kalcium Ca
 - magnézium Mg
 - kálium K;
4. az 5. cikk alapján meghatározott parametrikus értékek túllépését követően az illetékes hatóságok vagy más megfelelő szervek által megállapított, az emberi egészségre gyakorolt potenciális veszély esetén információk az emberi egészségre gyakorolt potenciális veszélyről, és ezzel kapcsolatban egészségvédelmi és fogyasztási tanácsok vagy egy ezen információkat tartalmazó weboldalra mutató link;

5. az ellátási kockázatértékeléssel kapcsolatos releváns információk;
6. a fogyasztóknak szóló tanácsok arról, hogy adott esetben miként csökkenthetik a vízfogyasztást, a helyi feltételeknek megfelelően miként tehetik felelősségteljesebbé a vízhasználatot, illetve hogyan kerülhetik el a pangó vízből eredő egészségügyi kockázatokat;
7. a napi átlagban legalább 10 000 m³ vizet szolgáltató, vagy legalább 50 000 főt kiszolgáló vízszolgáltatók esetében éves tájékoztatás a következőkről:
 - a) a vízellátó rendszer általános teljesítménye a hatékonyság szempontjából, valamint a szivárgási arányok, amint ezek az információk rendelkezésre állnak, de legkésőbb a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontban;
 - b) a vízszolgáltató vállalat által nyújtott, a vízellátás tulajdonosi szerkezetével kapcsolatos információk;
 - c) amennyiben a költségeket díjrendszeren belül szedik be, a víz köbméterenkénti díjának szerkezete, beleértve az állandó és a változó költségeket, valamint a 16. cikk alkalmazásában végrehajtott intézkedésekkel kapcsolatos költségeket, amennyiben a vízszolgáltató megvalósított ilyeneket;
 - d) amennyiben rendelkezésre áll, az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdésekhez kapcsolódóan a vízszolgáltatóhoz intézett fogyasztói panaszok összefoglalása és az ezekkel kapcsolatos statisztikák;
8. indokolt kérésre hozzáférést kell biztosítani a fogyasztók számára a 2. és a 3. pont szerinti információkhoz legfeljebb 10 évre visszamenőleg, de az irányelv átültetésénél nem korábbi időpontig, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak.

V. MELLÉKLET (új)

A KÖZÖS MÓDSZERTANOK MEGHATÁROZÁSÁNAK ALAPELVEI

Anyagcsoportok

1. Szerves anyagok

Szerves anyagok kizárólag az alábbiakból állíthatók elő:

- a) a Bizottság által a 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban létrehozandó uniós pozitív listán szereplő kiindulási anyagok; és
- b) olyan anyagok, amelyek esetében kizárható, hogy az anyag és reakciótermékei 0,1 µg/l-t meghaladó mértékben vannak jelen az emberi fogyasztásra szánt vízben, kivéve, ha toxicitásukat figyelembe véve bizonyos anyagok esetében ennél szigorúbb értéket szükséges előírni.

A szerves anyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagkioldódással kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapvízben várható mértékekre.

2. Fémes anyagok

Csak az összetételeknek a 11. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó uniós pozitív listáján szereplő fémes anyagok használhatók. A szóban forgó anyagok összetételére, egyes termékekben való felhasználásukra és az említett termékek használatára vonatkozó, az uniós pozitív listán meghatározott korlátozásokat be kell tartani.

Az összetételeket a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket.

3. *Cementáló anyagok*

Cementáló anyagok kizárólag az alábbiakból állíthatók elő:

- a) az összetevőknek a 11. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó uniós pozitív listáján szereplő szerves összetevők;
- b) olyan szerves összetevők, amelyek esetében kizárható, hogy az anyagok és reakciótermékeik 0,1 µg/l-t meghaladó mértékben vannak jelen az emberi fogyasztásra szánt vízben; vagy
- c) szervesetlen összetevők.

A cementkötésű anyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagkioldódással kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapvízben várható mértékekre.

4. *Zománcok és kerámiaanyagok*

Zománcok és kerámiaanyagok kizárólag az összetételeknek a 11. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban a Bizottság által létrehozandó uniós pozitív listáján szereplő kiindulásianyag-típusokból állíthatók elő, az ezen anyagok összetételében felhasznált alkotórészek értékelését követően.

A zománcokat és kerámiaanyagokat a vonatkozó európai szabványokban előírt vizsgálati módszerekkel vagy ezek hiányában valamely nemzetközi vagy nemzeti szinten elismert módszerrel az 1. táblázat szerint kell vizsgálni, és az anyagoknak teljesíteniük kell az alkalmazott módszerben meghatározott követelményeket. E célból az anyagkioldódással kapcsolatos vizsgálati eredményeket át kell számítani a csapvízben várható mértékekre.

5. *A jelentéktelenebb és összeállított alkotóelemekben felhasznált anyagok értékelésére vonatkozó kivételek*

Összeszerelt termékek esetében: a jelentéktelenebb alkotóelemeket, alkatrészeket és anyagokat részletesen ismertetni kell, és a vizsgálat hatókörét megfelelően csökkenteni kell. E körben a „jelentéktelenebb” jelző arra utal, hogy nem befolyásolja olyan mértékben az emberi fogyasztásra szánt víz minőségét, hogy teljes körű vizsgálatra lenne szükség.

1. táblázat Az anyagtípusokkal kapcsolatos vizsgálat

Kritériumok	Szerves (1)	Fémes (2)	Cementáló	Zománcok és kerámiaanyagok
Uniós pozitív listák				
Kiindulási anyagok (szerves anyagok) uniós pozitív listái	X	N.sz.	X	N.sz.
Elfogadott fémes összetételek uniós pozitív listái	N.sz.	X	N.sz.	N.sz.
A cementáló anyagok összetevőinek uniós pozitív listái	N.sz.	N.sz.	X	N.sz.
A zománcok és kerámiaanyagok összetételeinek uniós pozitív listái	N.sz.	N.sz.	N.sz.	X
Erzékszervi vizsgálatok				
Szag és íz	X	N.sz.	X	N.sz.
Szín és zavarosság	X	N.sz.	X	N.sz.
Általános higiéniai értékelések				
Összes szerves széntartalom bemosódása	X	N.sz.	X	N.sz.
Felületi szennyeződések (fémek)	N.sz.	X	N.sz.	N.sz.
Kioldódási vizsgálat				
Az ivóvíz-irányelv szempontjából releváns paraméterek	X	X	X	X
A pozitív listás anyagok <u>MTC</u> _{csap} értékei	X	N.sz.	X (3)	N.sz.
Nem sejtett anyagok (GCMS)	X	N.sz.	X (3)	N.sz.
Az anyagösszetételek listájának való megfelelés	N.sz.	X	N.sz.	X
A mikroorganizmusok fokozott szaporodása	X	N.sz.	X (3)	N.sz.

N.sz: Nem szükséges.

MTC_{csap}: legnagyobb megengedett koncentráció a csapnál (vagy az adott anyag pozitív listára való felvétele céljából kiadott ügynökségi véleményben foglalt számítás, vagy a 10/2011/EU rendelet szerinti specifikus kioldódási határérték alapján, 10 %-os allokációs tényezőt és 2 l vízfogyasztást figyelembe véve)

GCMS: gázkromatográfia-tömegspektrometria (analitikai módszer)

1. megjegyzés: E melléklet 5. pontjával összhangban külön kivételeket kell meghatározni.

2. megjegyzés: A fémeket nem kell érzékszervi vizsgálatnak alávetni, mivel általánosan elfogadott, hogy ha az I. mellékletben meghatározott parametrikus értékek teljesülnek, valószínűleg nem merülnek fel érzékszervi problémák.

3. megjegyzés: Attól függően, hogy az összetétel tartalmaz-e szerves anyagokat.
